

શ્રીમદ્ આત્માનન્દ પ્રકાશ સમા-ભાવનગર

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431.

શ્રીમદ્દિજયાનન્દસૂરિસદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ

શ્રીમત્ સમ્યક્ત્વરત્નં જિનમત્તલલિતં જ્ઞાનરત્નં ગરિષ્ઠં
શુદ્ધ સદ્વચ્ચરત્નં ભવિજનસુખદં સારસંવેગરત્નમ્ ।
સદ્ભાવાધ્યાત્મરત્નં ગુણગણલચિતં તત્ત્વસદ્બોધરત્નં
આત્માનન્દપ્રકાશો દધિપરિમથનાત્ વાચકાઃ પ્રાપ્નુવાન્તિ॥૧॥

પુ. ૧૪. } વીર સંવત્ ૨૪૪૩ પોષ. આત્મ સં. ૨૧. } અંક ૬ ઠો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી પ્રભુ સ્તુતિ.	૧૩૧	૭	દિવ્યશાસ્ત્ર સંખેપન.....	૧૫૦
૨	સંસારચિત્ર.....	૧૩૨	૮	વિસૃત્તિ ત્રિવેણિ અંથ માટે અભિ- પ્રાયો.	૧૫૧
૩	આરિત્રગહન.....	૧૩૨	૯	પરોક્ષિ તીર્થ માં જીર્ણોદ્ધાર અને ધર્મશાળા માટે સહાયતાની જરૂર..	૧૫૨
૪	જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય. ૧૪૩		૧૦	વર્તમાન સમાચાર.	૧૫૩
૫	લક્ષ્મીનો ઉપયોગ કેમ કરવો જોઈએ ?	૧૪૮		અંથાવલોકન.	૧૫૪
૬	લઘ્ય ચંદ્રારને સાવધાન કરનાર	૧૦			

વર્ષિક-મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

તૈયાર છે.

હૃદયનો હાર !

આનંદનો ભંડાર !

પુસ્તકાલયનો શૃંગાર !

મહોપાધ્યાય શ્રીશાન્તિચંદ્ર ગણિ કૃત

કૃપારસ કોશ.

(દયારસનો મંડાર)

સંસ્કૃત ગ્રંથ.

(જૈન ઐતિહાસિક-સાહિત્ય ગ્રંથ)

જૈન સમાજમાં લાગ્યે જ કોઈ એવો હશે કે જેણે કૃપારસ કોશનું પવિત્ર નામ સાંભળ્યું ન હોય ! પરંતુ સાથે અંદર શી હકીકત છે ? અને તે કેટલો મહત્વવાળો છે તે કોઈ વિરલા જ જાણી શકે તેમ છે ! આ પવિત્ર ગ્રંથ જૈન છે કે જૈના શ્રવણથી ખુશી થઈ મહાન મુગલ સમ્રાટ અકબર બાદશાહે પોતાના વિશાળ રાજ્યમાં સાલ ભરમાં છ મહિના સુધી જીવહિંસા બંધ કરી હતી અને જૈનધર્મનું બહુ માન કરી જગતમાં તેની ખ્યાતિ વધારી હતી. તેજ આ કૃપારસ કોશ ગ્રંથ છે જે છપાઈ તૈયાર થયો છે. આ મહાન ગ્રંથના સંપાદક જૈન ઇતિહાસ પ્રેમી અને વિદ્વદ્વરત્ન મુનિરાજશ્રી જિનયવિજયજી મહારાજ છે. કે જેનો જૈન ઇતિહાસિક શોધ માટે અપરિમિત પ્રયાસ છે. પુસ્તકના પ્રારંભમાં એક લાંબી પ્રસ્તાવના ઉક્ત મહાત્માએ રસીલી અને આકર્ષક હિન્દી ભાષામાં, જગદ્ગુરુશ્રી હીરવિજયસૂરિને સમ્રાટ અકબર બાદશાહે શી રીતે આમંત્રણ કર્યું ? તેઓશ્રીનો સત્કાર શી રીતે કર્યો ? ઉપાધ્યાયજી શ્રીશાન્તિચંદ્રજીએ શું શું કર્યું ? આ ગ્રંથની શા માટે રચના કરી અને અકબર બાદશાહે તેમને શું કરી આપ્યું, ઇત્યાદિ વાતો ઘણી જ ખુબી ભરેલી અને આકર્ષક રીતે લખવામાં આવેલી છે. બાદશાહે સૂરિજી મહારાજને જે જે મહાન ફરમાનો-સનંદો આપી છે તેની વિશ્વસનીય ઇંગ્રેજી નકલો હિન્દી ભાષાંતર સહિત આપવામાં આવેલ છે, સાથે ઘણી જ મુશ્કેલીથી અને ઘણો જ ખર્ચ કરી મૂળ ફારસી ફરમાનોના સુંદર અને મોટા બે ફોટોગ્રાફ્સ (છબીઓ) સાથે આપવામાં આવેલ છે, કે જે આજ સુધીમાં કોઈ પણ સ્થળે પ્રગટ થયા નથી. અકબર બાદશાહની મહોરનો પણ એક ફોટોગ્રાફ આપવા સાથે ગ્રંથના પ્રારંભમાં શ્રીહીરવિજયજી સૂરિ અને બાદશાહનો દર્શનીય ફોટોગ્રાફ આપવામાં આવ્યો છે. પુસ્તકની અંતમાં આખા ગ્રંથનો સરલ ટુંક સાર આપવામાં આવેલ છે. એ રીતે આ ગ્રંથની સુંદર રચના કરવામાં આવી છે.

આખો ગ્રંથ ઉંચા અને જાડા આર્ટપેપર ઉપર, બહુ અને લાલ એમ ડબલ રંગમાં, સુંદર ટાઇપમાં છાપવામાં આવેલ છે. ઉપરનું ટાઇટલ અને બાઇડીંગ પણ બહુ જ મનોહર ચિત્તાકર્ષક બનેલ હોવાથી દૃષ્ટિને પ્રિય થઈ પડે તેમ હોવાથી ઘર-

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, પોષ આત્મ સંવત્ ૨૧. [અંક ૬ ઠો.

પ્રમુ સ્તુતિ.

શાદ્દલવિકીડિત.

જે ઉદ્ધાસ અપાર અંતર વિષે આલોકતાં અર્પતી^૧,
 સામી^૨યેથી શમાવી તાપ તનના જે તૃપ્તિથી તર્પતી^૩;
 જે પ્રેમે પરિપૂજતાં ભવતણી લીતિ^૪ સદા હારતી^૫,
 તે જૈની પ્રતિમા સદા જય કરે કર્મોદ્ધિ^૫ તારતી. ૧

૧ અર્પણ કરતી. ૨ તૃપ્ત કરતી. ૩ ભય. ૪ હરી લેતી. ૫ કર્મોદ્ધિ
 સમુદ્રમાંથી તારતી.

૧૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંસાર ચિત્ર.

મારા મનના માલીક મળીયારે, થઈ પ્રેમ વશ પાતળીયા—એ રાગ.

જીવ ભમરા ડાહ્યા ડમરારે, આવે ન સાથે દમડા. ટેક.

રાય રંક સૌ ખાલી હાથે, આવ્યા તેમ ગયા ઉડી,

કોઈ સાથ ન ગઈ છત મુડી, પણ માયા મમતા ભુંડી;

જીવ તજે ન આશો કુડી.

જીવ૦ ૧

તન ત્રોડી પાઈ પાઈ કરી ભેગી, મંદિર માળ ચણાવે,

તે સાથે કાંઈ ન આવે, પ્રિયા પોળથી પતિને વળાવે;

સુત ખાલી હાથ બતાવે.

જીવ૦ ૨

ચિંતે ચોર ને બને ચોર અહા ! પ્રતિકુળ દૈવ પ્રભાવે,

ત્યાં તાડું જોર ન ફાવે, પણ રહે ન આત્મ સ્વભાવે;

નિત્ય આર્ત રૌદ્ર મન ધ્યાવે.

જીવ૦ ૩

કુડ કપટ છળ ભેદ કરીને, પાપ પોટલો ખાંધે,

સાંકળચંદ સાંધ્ય ન સાંધે, ઉંડા ભવોદ્ધિ અગાધે;

હૂંબે નારક હુઃખ વાધે, ત્યાં પિડે પાપી જમડારે,

આવે ન સાથે દમડા.

જીવ૦ ૪

ચારિત્ર ગઠન.

(૧)

(Character Building.)

પ્રત્યેક વાચકને ન્યુનાધિક અંશે ખગર હશે કે આપણે આપણું ચારિત્ર અથવા વર્તન સંકલ્પ બળથી, કેળવણીથી, મનને દમવાથી, સંયમથી અથવા એવા જ પ્રકારના બીજા સાધનોથી ફેરવી શકીએ છીએ. વાસ્તવમાં ધર્મ સંપ્રદાયોનો મૂળ હેતુ જ એ હોય છે કે તેને અનુસરનાર વર્ગનું ચારિત્ર ઉન્નત બનાવવું, આ લોકનું અને પરલોકનું હિત સચવાય તેવા પ્રકારનું વર્તન તેના અનુયાયી સમાજ ઉપર ઠસાવવું, અને દેશ કાળની પ્રધાન ભાવનાઓને અનુસરી તે કાળે તેવા ચારિત્રને રચવાની સુગમતા કરી આપવી. ચારિત્ર ગઠન એ પ્રકારની કળા છે. એ કળાના અનુશીલનથી માણસ પોતે ધારે તેવો બની શકે છે.

ચારિત્ર ગઠન.

૧૩૩

ખાસ કરીને જૈન દર્શને આ શાખા ઉપર અન્ય દર્શનો કરતા અધિક ધ્યાન આપેલું જણાય છે. શ્રાવકો તેમજ સાધુ વર્ગ માટે એ દર્શનના પ્રણેતા મહાજનોએ વર્તનશાસ્ત્રના નિરાલા ગ્રંથો બનાવી તેમના આગળ વર્તનના આદર્શો ખડા રાખ્યા છે. અને એ આદર્શને અનુરૂપ જીવન ઘડવા માટે અનેક પ્રકારની યુક્તિ પ્રયુક્તિ અને વિધિ તેમજ આચાર પ્રવૃત્તિ પ્રબોધી છે. મૂળતો આ બધા આચારો ચારિત્રના નિયામક સાધનો હતા, અને તે પ્રત્યેકમાં ચારિત્રને ઘડવાનો કાંઈને કાંઈ સંકેત રહેલો હતો. શિષ્યની માનસ પ્રકૃતિને અનુસરી તેને અમુક આચારોને અનુસરવાની આજ્ઞા કરવામાં આવતી હતી. અને એ અનુસરણનો ઉદ્દેશ તેનામાં રહેલા કોઈ અનિષ્ટ લક્ષણો, સંસ્કારો અથવા વલણોને દાબી દેવાનો તેમજ ઉત્તમ અને આવશ્યક ઇષ્ટ લક્ષણોનો આવિર્ભાવ કરવાનો હતો. પરંતુ કાળે કરીને આ બધા આચારો અને વિધિઓમાંથી તે નીકળી ગયો. પછી તો તે હેતુ વિનાના શુન્ય થઈ પડ્યા. માલ ખાલી કર્યા પછી બારદાનની જેવી હાલત રહે તેવી હાલતમાં અત્યારે એ આચારો આવી પડ્યા છે. કેમકે તેમાં હેતુ અને અર્થ રૂપી માલનો અભાવ છે.

વિધિઓ, આચારો ક્રીયાકાંડો એ શરૂઆતમાં, તેમની ઉત્પત્તિ કાળે, હેતુપૂર્વક પ્રવર્તેલા હોય છે. પરંતુ સમયના પ્રવાહ સાથે એ હેતુનો વિલય થઈ જાય છે. દર્શન માત્રની એવી સ્થિતિ અનિવાર્ય છે. જે કાંઈ નામ ધારી છે તેનો જન્મ, સંવર્ધન, ક્ષય અને વિનાશ કોઈથી રોકી શકાતો નથી. એક પછી એક નવા દર્શનો પ્રગટ થયા કરે છે. એનું કારણ એજ છે કે જુના દર્શનમાંથી અર્થ અને હેતુ ઉડી ગયા હોય છે અને તેથી તે સમાજની પ્રગતિ માટે ઉપયોગી રહ્યા હોતા નથી. એથી જુદા જુદા દર્શન અને સંપ્રદાયના ખોખામાં એ અર્થ અને હેતુ પ્રવેશ પામીને સમાજને પોતાની ઉત્ક્રાંતિમાં સહાય આપ્યા જ કરે છે. નામ કદાચ બદલાય એથી બુદ્ધિમાનો સત્યનો ક્ષય થયો માનતા નથી. કેમકે નામની સાથે નાશની ભાવના પણ સંકળાએલી જ છે, એકને એક નામ, પછી તે ગમે તેવા અર્થવાળું હોય, તોપણ તેનું પુનઃ પુનઃ ઉચ્ચારણ અને ઉલ્લેખ સાંભળવાથી તે સામાન્યવત્ થઈ જાય છે; અને જો એ અર્થ બીજા નામના ઢાંકણમાં મનુષ્ય દૃષ્ટિ આગળ ન આવવા પામે તો મનુષ્યની પ્રગતિ અટકી પડે એમાં શક નથી.

એક કાળે જૈન દર્શન એ ચારિત્રને ખીલવવાની શાળા હતી. તે દર્શને વિહિત કરેલા અનેક આચારો અને વિધિઓ સર્વ ભિન્ન ભિન્ન પ્રકૃતિના મનુષ્યોને બંધ બેસતા થઈ પડે તે માટે સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ અને વિવેકપૂર્વક સ્થાપિત કરવામાં

૧૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવ્યા હતા. બધા જ આચારોને બધા જ મનુષ્યો અનુસરે કે પાળે એમ કાંઈ નહોતું, જેને જેવું ચારિત્ર ખીલાવવું હોય તેને અનુસરતો આચાર તે તે મનુષ્ય અનુસરે એવો નિયમ હતો. જેમ ઇસ્પીતાળ માહેની બધી જ દવાઓ બધા જ દર્દીએ ખાવી જોઈએ એમ નથી, તેમ શાસ્ત્રમાં દર્શાવેલા બધા જ આચારો અને વિવિધ પ્રકારની ક્રિયાઓનું અનુશીલન પ્રત્યેક અનુયાયીએ કરવું એમ ફરજિયાત નહોતું. જેમ અમુક રોગથી પીડીત દર્દવાળાએ આખી ઇસ્પીતાળમાંથી અમુક બે ચાર જાતની દવાઓ જ લેવી જોઈએ તેમ, અમુક પ્રકારના ચારિત્રવાળા મનુષ્યે પોતાને જેવા પ્રકારનું તે ચારિત્ર રચવું હોય તેને અનુરૂપ આચારો જ સેવવા એવું ધોરણ પ્રચલીત હોવું જોઈએ. પ્રત્યેક મનુષ્ય એ અસંખ્ય યોગોને અને અગણીત સાધનોને એક સામટો અનુસરી શકે એમ બને જ નહીં. શાસ્ત્રો એ દવાખાના જેવા છે. જેમ અસંખ્ય આપધિઓ છે તેમ શાસ્ત્રમાં અનેક આચારોની ગોઠવણ કરેલી છે. એ બધા જ બધાને માટે નહીં, પરંતુ તે માહેના અમુક અમુક પ્રકારના મનુષ્યો માટે છે.

શાસ્ત્રીય ગ્રંથોમાં ચારિત્રને ઘડવાની ગમે તે પદ્ધતિ આપી હોય તે સાથે અત્યારે આપણે કાંઈ સંબંધ નથી. કેમકે કાળના ઘસારામાં એ બધી વાતો તેના મૂળ સ્વરૂપથી કાંઈ જુદાજ પ્રકારે અત્યારે આપણા જોવામાં આવે છે.

હમે જુનું એટલું બધું જ યોગ્ય માનતા નથી. એકપક્ષે જેમ હમે નવાને-પછી તે ગમે તેવું બેવકુફાઈ ભરેલું હોય-વધાવી લેતા નથી, તેમ જુનાને પણ-પછી તે ગમે તેવું ગોટા પડતું અને અર્થ બ્રષ્ટ હોય-અયોગ્ય આદર આપતા નથી. એ બધા-માંથી જે કાંઈ આપણી વર્તમાન પરિસ્થિતિને ઉપયુક્ત થઈ પડે તેનો જ હમે સ્વી-કાર કરીએ છીએ. કહેવાનું તાત્પર્ય એટલું જ છે કે હમે આ સ્થાને ચારિત્ર-ગઠનની જે યોજના આપીએ છીએ તે જુના અને નવાનું મિશ્રણ છે. એ ઉભયમાંથી જે સુદૃઢો કાળની અને પરીક્ષાની કસોટીમાં સાચાઠ્યા છે તેને જ હમે અત્ર આપવા ધાર્યું છે. હમેને પોતાને જુના ઉપર મોહ નથી તેમ નવા ઉપર દ્વેષ સ્થાન નથી. અજપણાથી કે પોતાની શક્તિનો વિચાર કર્યા વિના દીવસોના દીવસો સુધી માત્ર ઉપવાસ ખેંચી કાઢવા, શરીરની અને મનની સ્વાભાવિક અને કુદરતી હાજતો ઉપર બળાત્કાર કરી તેમની પાસે અમુક પ્રકારની દેવો પડાવવી, કલાકોનાકલાક સુધી એક ઠેકાણે એક આસને બેસીને મંત્ર જાપ કરાવવા એ સર્વમાં હમેને પોતાને વિશ્વાસ નથી. એથી કાંઈ ચારિત્ર સુધરવા પામતું હોય એ હમે માની શકતા નથી, અને કોઈપણ બુદ્ધિમાન મનુષ્ય એ પ્રકારે માની પણ શકે નહીં. જે કાંઈ અસ્વાભાવીક છે, આપણી વર્તમાન લાગણીઓ ઉપર આઘાત ઉપજાવનાર છે, મનને અતિશય કંટાળો આપનાર છે, જે આચારમાં નવાણું ટકા અર્થિ

ચારિત્ર ગાઠન.

૧૩૫

અને અણગમાનું તત્વ ઉભરાતું હોય છે. એ સર્વ ચારિત્ર સુધારવાને બદલે ઉલટું મનુષ્ય જીવનને અકુદરતી (abhormal) બનાવે છે એવા આચારોના અતિ સેવનથી ચિત્ત સ્થિતિ બેચેન, નિર્વેદમય, ગ્લાનીપૂર્ણ અને જ્યાં ત્યાં દુઃખને જોવા વાળી બની જાય છે. હમારું એમ માનવું છે કે ચારિત્ર-ગઠનની પદ્ધતિ કુદરતના સાહુજીક ક્રમથી લેશપણ ઉલટી નજ હોવી જોઈએ. દરેક બાબતમાં કુદરતનું જ અનુકરણ કરવું જોઈએ. વિશ્વમાં નિર્સર્ગશકિત કેવા પ્રકારે કામ કરી રહી છે એના સૂક્ષ્મ અવલોકન ઉપરથી જ આપણી બધી ગોઠવણો ઉપજવી જોઈએ. જ્યાં એમ ન થાય ત્યાં ધારેલું પરિણામ આવતું જ નથી. આથી આપણા મનો ધર્મને નજરમાં રાખીને, તેમજ તે મન કેવા પ્રકારે કામ કરી રહ્યું છે, એ ક્રમને લક્ષીને હુમે આ ચારિત્ર-ગઠનની યોજના વિસ્તારીશું.

પ્રથમ તો આપણે આપણા જીવનનો લક્ષ્ય નક્કી કરવો જોઈએ. જ્યાંસુધી આપણા જીવનમાં કોઈ પ્રકારનો આદર્શ હોતો નથી ત્યાંસુધી જીવન-નોકા કોઈ પણ ધારેલા સ્થાને જવાને બદલે આ સંસાર સાગરમાં હેતુ શૂન્યપણે જ્યાં રાગદ્વેષરૂપી પવન તેને ઘસડી જાય ત્યાં ઘસડાયા કરે છે. કોઈ પ્રકારનો ઉદ્દેશ નક્કી કરવો એમાં ચારિત્ર-બંધારણનું રહસ્ય સમાયેલું છે. કેમકે જ્યાંસુધી તે નક્કી થાય નહીં ત્યાંસુધી ચારિત્રનું સ્વરૂપ પણ નક્કી થઈ શકે નહીં. ચારિત્ર એ બીજું કંઈ જ નથી પરંતુ આપણને આપણા આદર્શ સ્થાન કે લક્ષ્ય સ્થિતિએ પહોંચાડવામાં સહાય કરનાર અનુકુળ તન મનની અવસ્થા છે. તમોએ જેવો આદર્શ નક્કી કર્યો હોય તેને અનુરૂપ અને તેવી મનની સ્થિતિ સ્વયં ઉપજી આવે છે. માત્ર તેવી મનો સ્થિતિ ઉપજાવવા માટે એ સ્થિતિને અંગે રહેલા મનના લક્ષણો ઉપર ધ્યાન અને સંભાળ રાખવી પડે છે. આપણા મનના ઇષ્ટ લક્ષણો એ ગુલાબના રોપા જેવા છે. ગુલાબના છોડ ઉપર જેમ આપણે વધારે સંભાળ અને ધ્યાન આપીએ તેમ તે અધિક અધિક વિકસે છે. ઇષ્ટ મનોગુણ એ માનસ-ગુલાબ છે; અને તેના ઉપર સંભાળ અર્પવાથી તે અધિક સુંદર, શોભામય સુવિકસિત બને છે. તમે પ્રયોગ તરીકે એકાદ મનોલક્ષણ બીજાવવા માગતા હો તો એ લક્ષણનો મનોમય રીતે તમારામાં આરોપ કરી જાણે કે તે અત્યારે જ તમારામાં છે એમ કહો; અને શબ્દોદ્વારા તેના અસ્તિત્વનું તમારા અંતઃકરણ ઉપર દૃઢ પ્રતિપાદન કરો. અર્થયુક્ત શબ્દોમાં અત્યંત સામર્થ્ય રહેલું છે. આપણા શાસ્ત્રકારો એવા અર્થયુક્ત શબ્દોને “મંત્ર” ના નામથી સંબોધે છે. પરંતુ સરત એટલી કે તે અર્થ-ભાવના સાથે ઉચ્ચારાવા જોઈએ, અને તમારા મનમાં એ અર્થને અનુરૂપ ચિત્ર પ્રગટેલું હોવું જોઈએ. પોપટની માફક પઢવાથી કશો જ લાભ નથી.

માણસનું અત્યારનું ચારિત્ર એ તેના વિચારોનું, તેની કલ્પનાઓનું અને આદર્શોનું પરિણામ છે. જે માણસ પોતાને પોતાની કલ્પનામાં નિરંતર પામર, શક્તિહીન, વિજયહીન, ગરીબ અને દુનીયાના પગે કચરાતો બેવે છે, એ માણસ તેનું મનોમય બંધારણ એવા પ્રકારનું રચતો હોય છે કે આખરે તેનું અખિલ જીવન અને પ્રકૃતિ એવા અનિષ્ટ મનોભાવોવડે ભરપૂર બની બંધ છે; અને એવા વિચારોને અનુસરતું તેનું બાહ્ય જીવન પણ રચાય છે. એથી ઉલટું જે મનુષ્ય પોતાને ચોતરફ વિજયી, શક્તિમાન, ધારેલું કામ પાર ઉતારનાર, અને સર્વ વિધોને ઓળંગી જનાર માને છે તે વસ્તુતઃ બાહ્ય ચારિત્ર પણ તેવું જ પ્રગટાવી શકે છે માણસ પોતાની આંતરસૃષ્ટિના પ્રમાણે જ બહારની સૃષ્ટિ ઘડે છે એવો કુદરતનો સનાતન શાશ્વત નિયમ છે. તમે તમારા આંતર મનમાં (subconscious mind) ઇર્ષ્યા, અદેખાઈ, દ્વેષને પોષણ આપશો તો તમે આખા વિશ્વમાંથી એ પ્રકારનું સત્વ આકર્ષવાના. તમારું સર્વજીવન અને ચારિત્ર એ આંતરભાવને અનુસરતુ બની જવાનું.

સામાન્ય મનુષ્યો એમ માનતા હોય છે કે પોતાના ચારિત્રના જે કાંઈ શુભ-શુભ લક્ષણો હોય છે, તેનામાં ફેરફાર કરવો એ કાંઈ પોતાની સત્તાની વાત નથી. તેઓ પોતાની વર્તમાન ચારિત્રની સ્થિતિને તે જેવા રૂપે છે, તેવા રૂપે કાંઈપણ પ્રશ્ન વિના, સ્વીકારીજ લે છે, તેમાં બાંહે પોતાનો કાંઈજ ઇલાજ નથી એમ માની તેને અચળ, નહીં ફેરવી શકાય તેવી, અને દૃઢ માને છે, અજ્ઞાન ભરેલી લૌકિક કહેવત પણ “પ્રાણ અને પ્રકૃતિ સાથે જવાના” એમ બોલીને લોકોના અજ્ઞાનને પોષણ આપે છે. યુરોપવાસીઓ પણ એવાજ આશયનું કથન ઉચ્ચારી સંતોષ માને છે કે, “I am just as the Lord made me” અર્થાત્ “મને પ્રભુએ જેવો બનાવ્યો તેવો હું છું.” બધી વાત માત્રનો અંત ત્યાં આવી બંધ છે, અને બાંહે કે હવે સુધારાને માટે કશોજ અવકાશ રહ્યો નથી એમ માની લે છે. કોપી મનુષ્યો પોતેજ પોતાના સુખથી કહેતા સંભળાય છે કે “ભાઈ મારો મીઠાજ મારા હાથમાં નથી, તમારે એ પ્રસંગે જરા ખમી આવું. હું મારા જીવને ઘણોય વારી રાખું છું પણ એ તે શું કાંઈ આપણી મરજીની વાત હતી? એ તો પ્રાણને પ્રકૃતિ સાથે જવાના એ સ્વભાવને સુધારવાનો કડાકુટ નકામી છે, કુતરાની પુંછડીનો વાંકા રહેવાનો સ્વભાવ જેમ કઢીજ જતો નથી તેમ મારી પ્રકૃતિ પણ ગમે તેટલા પ્રયત્નથી જવાની નહીં.” વાસ્તવમાં આમ કહેનાર માણસ ભૂલે છે. અલબત્ત ખરું છે કે અજ્ઞાનના ગાઢા આવરણમાં રહેલા આત્માને એ ચારિત્ર સુધારવાનો અવકાશ જણાતો નથી. છતાં પણ તે જરા વધારે બારીકીથી તપાસશે તો જણાશે કે તેની પ્રકૃતિ, સ્વભાવ અથવા ચારિત્ર હમેશાં ફેરફારના કામ ઉપર છે, તેના આસપાસના સંયોગોથી બી-

ચારિત્ર ગઠન.

૧૩૭

બાળ્યો સાથેના તેના સહવાસથી બીજાઓ તરફથી તેને મળતી સૂચનાઓથી તેનું ચારિત્ર અવ્યક્તપણે નિરંતર પરિવર્તન પામતું જ ન્નય છે. તેને ખબર હોતી નથી કે તે અમુક અમુક બાબતોમાં રસ લેવાથી અને તે ઉપર મનને સ્થિર કરવાથી તેનું ચારિત્ર અવ્યક્તપણે (unconsciously) ફેરફાર પામતું જ ચાલે છે, તેણે સમજવું બેઠાંથી કે તેનું અત્યારનું ચારિત્ર એ જન્મકાળે જે ચારિત્ર-દ્રવ્ય (character stuff) લઈને આવ્યો હતો તેમાંથી પરિણામ પામેલું છે, અર્થાત્ તેમાં અનેક ફેરફાર થતા થતા તે હાલની સ્થિતિએ આવ્યું છે.

સબળ અને નિર્બળ મનુષ્ય વચ્ચે ભેદ એટલો જ છે કે સબળ મનુષ્ય પોતાના ચારિત્રને પોતાની મરજી અનુસાર ઘડી શકે છે, તે તેનો પોતાનો માલીક છે, નિર્બળ મનુષ્ય એ તેની આસપાસના સંયોગોનું પ્રાણી છે, તેને બીજા મનુષ્યોની અસરને આધીન રહેવું પડે છે, તેને કોઈ ગુસ્સે કરવા માગે તો તે ગુસ્સે થાય છે, રાજી કરવા માગે તો તે રાજી થાય છે. તેનું મન મીણના જેવું પોચું અને સંસ્કારને વશ હોય છે, તેના પોતાના મનનો તે માલીક નથી. કોઈ બીવરાવે તો બીવે છે, કોઈ હીમત આપે તો હીમતી બને છે, તેના પોતાના સ્વતંત્ર સંકલ્પને (will) અવકાશ હોતો નથી, આથી ચારિત્રને ઉત્તમ પ્રકારનું ઘડવા ઇચ્છનારે પોતે પોતાના સ્વામી, પોતે પોતાના માલીક બનવું જોઈએ.

આત્મા એ મનનો સ્વામી છે, શરીરને જેમ કસરતથી ઉત્તમ પ્રકારનું, સુદૃઢ અને બળવાન બનાવી શકાય છે, તેમ આત્મા ધારે તો મનને પણ તેવું જ બળવાન કાર્યકર અને ઉત્તમ પ્રકારનું બનાવી શકે છે. આપણા મનની સ્થિતિને તે હાલ જેવા રૂપે છે, તેવા રૂપે સ્વીકારી લઈ સંતોષ માનવો અથવા તેને અનિવાર્ય અચળ અને સ્થિર માનવી તે ભૂલ છે. ખરી રીતે તો કોઈ મનુષ્ય અંતઃકરણથી એમ માનતો જ નથી, કેમકે તે બીજાઓને તેમનું ચારિત્ર સુધારવાનો છુટથી ઉપદેશ આપ્યા કરે છે, ચારિત્ર સુધારવાનો અવકાશ તે ન સ્વીકારતો હોય તો તે કદી જ એવો ઉપદેશ આપે નહીં પણ જ્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે જેમના ચારિત્રને હજી સેંકડો દીશામાં સુધરવાનું બાકી છે તેવા મનુષ્યો બીજાઓને અનેક બાબતમાં સલાહ આપે છે, ડાહ્યા અને સમન્ન થવાની ભલામણ કરે છે, વિવેકી અને શાણા બનવાની શીખામણ આપે છે, કોઈની નિંદા અને કોઈની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે એમ માન્યા વિના નથી જ ચાલતું કે તેઓ પોતે અંતઃકરણથી માને છે કે તેઓ પોતે પણ ધારે તો સુધરી શકે તેમ છે, કેમકે જે વાત બીજા માટે શક્ય માને છે, તે પોતાના માટે શામાટે ન માને ? જરૂર માનેજ.

આપણું વર્તમાન ચારિત્ર ઘણા કારણોને લઈને નિર્માયું છે, તેમાં મુખ્ય તો આ પ્રમાણે છે. (૧) આપણા ગત જીવનોના અનુભવનું પરિણામ (૨) કુળ પરંપરા-ગત સંસ્કારો (heredity) (૩) આપણી આસપાસની પરિસ્થિતિઓ, સંયોગો, પરિવેષનો વિગેરે. (૪) બીજા મનુષ્યો તરફથી આપણને મળતી સૂચનાઓ, ભાવનાઓ અથવા ઘોતનો (suggestions) અને (૫) આપણે પોતે આપણા પોતાના અંતઃકરણમાં સ્વતંત્રપણે બાંધેલા નિશ્ચયો અથવા આત્મઘોતનો (auto-suggestions) એ બધાના એકંદર પરિણામથી જે પ્રકારની આપણી મનોસ્થિતિ રચાય છે, વલણો બાંધાય છે, અને લક્ષણોના સમુદય બાંધાય છે, તેને આપણે ચારિત્ર કહીએ છીએ. પરંતુ એ સર્વને આપણે આપણા વર્તમાન પ્રયત્નથી ફેરવી શકીએ તેમ છીએ. આપણે રચેલા અને નિર્ધારિત કરેલા આદર્શને અનુકુળ બને તેવા રૂપે તેને ઘટાવી શકીએ તેમ છીએ. તેને ફેરવી શકાય છે, નવેસર ઘડી શકાય છે, ગમે ત્યારે ગમે તેટલો સુધારો વધારો તેમાં કરી શકાય છે એ વાતમાં પ્રથમ શ્રદ્ધા રાખવી જોઈએ અને આ નીચે અમે એ બધું કરવા માટે જે પદ્ધતિ આપવાના છીએ તે એટલી બધી સરળ અને સુગમ છે કે અમને ડર રહે છે કે તેની અતિશય સાદાઈને લઈને ઘણા વાચકો તેનો અનાદર કરશે. લોકોને કાંઈક વધુ ગુંચવણ ભરેલું આંટીધુંટીવાળું અને જટીલ ઘટનાવાળી વસ્તુ બહુ ગમે છે. પરંતુ તેના ઉત્તરમાં કહેવા દો કે કુદરતનો ક્રમ બહુ સીધો છે, સરળ છે, અવિષમ છે. એના સહજ, સ્વાભાવીક રસ્તાનો પરિત્યાગ કરીને ગુંચવણમાં પડવાથી ઉલટા આપણે ગુંચાઈ મરીએ છીએ, માટે સાદાઈ અને સરળતા દેખીને “કશું જ દમવાળું એમાં નથી” એવું માનવાની ઘેલછા કરશો નહીં.

આપણી વર્તમાન ચારિત્ર સ્થિતિ ફેરવવા માટે પ્રથમ તો એટલું આવશ્યક છે કે તેમ કરવાની આપણામાં ઇચ્છા હોવી જોઈએ. ન્યાંસુધી તે પ્રકારની પ્રબળ ઇચ્છા ન હોય ત્યાંસુધી ગમે તેવો સંકલ્પ કે નિશ્ચય નકામો છે. આપણો અમુક બાળતમાં ગમે તેવો દૃઢ નિશ્ચય હોય છતાં પણ તે બાળત સંબંધે આપણી ઇચ્છા, રસ, મરજી ન હોય તો તે નિશ્ચય કશું જ કરવા અસમર્થ નીવડે છે. ઘણા મનુષ્યો ઇચ્છાનો અર્થ બહુ હલકો કરે છે. પરંતુ ઇચ્છાનું તેમ હલકું સ્વરૂપ હોઈ શકે છે તેમ ઉચ્ચ સ્વરૂપ પણ હોઈ શકે છે એ ભૂલવું જોઈએ નહીં. માણસ પોતાની હલકી ઇચ્છાઓને ત્યજી દે છે, ત્યાં કારણ એજ હોય છે કે તેનામાં બીજી જાતની ઉચ્ચતર ઇચ્છાઓનો ઉદય થયો હોય છે. આથી પ્રથમ તો આપણું ચારિત્ર શુભ લક્ષણોથી ભરેલું હોવાની આપણામાં પ્રબળ ઇચ્છા જોઈએ. ન્યાંસુધી એવી પ્રબળ ઇચ્છા ન હોય ત્યાંસુધી સંકલ્પબળ ગમે તેટલું જોર કરે તો પણ કશું જ પરિણામ આવતું નથી. ઇચ્છામાં રસનું તત્વ છે. એ રસની દીશામાં જ આત્મા પ્રયાણ કરી શકે છે.

ચારિત્ર ગઠન.

૧૩૯

રસનો અભાવ એ પ્રયત્નનો અભાવ માગી જ લે છે. જ્યાં રસ નથી ત્યાં પ્રયત્ન નથી. પ્રયત્ન નથી ત્યાં પ્રગતિ નથી. આથી પોતાના ચારિત્રમાં લબ્યતા આણવાના ઇચ્છક પુરૂષે પ્રથમ રસને પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ. રસ વિના બધો પ્રયત્ન બોન્તરૂપ, કડાકુટથી ભરેલો કંટાળાવાળો અને વિષમ જણાય છે. બળાત્કારથી ચારિત્ર ફેરવાતું નથી. આથી રસ એ ચારિત્ર-ગઠનનો પ્રથમ અંક છે.

પરંતુ તેમ કંઈશો કે અમુક બાબતમાં “રસ” હોવો એ કાંઈ મારા હાથમાં નથી. એ તો સ્વભાવિક છે. અમુક પ્રકારના વિષયોમાં મને રસ છે અને અમુકમાં નથી તેનું કાંઈ ખાસ કારણ હોતું નથી. એક જણને કારેલાના શાકમાં, “રસ” અનુભવાય છે ત્યારે બીજાને તેમાં કડવાશ શિવાય કાંઈ જ માલુમ પડતું નથી. આથી એ “રસ” તો આત્માના બંધારણ સાથેજ રચાયેલો જણાય છે. હવે અત્યારે તેમાં ફેરફાર બને નહીં. વિશેષ વિચારના અભાવે આ દલીલ એવે સો ટકા ખરી લાગે છે, પરંતુ વાસ્તવમાં એ સત્ય નથી. રસમાં ફેરફાર થઈ શકે છે. અમુક વિષય ઉપર દીર્ઘકાળ મનને વસવા દેવાથી તે વિષયમાં આત્મા “રસાનુભવ” કરી શકે છે. પ્રત્યેક મનુષ્યને આ પ્રકારનો અનુભવ થોડો ઘણો થયો હોય છે એમ માનવામાં બાધ નથી. એક વિષય ઉપર બહુ કાળ મનને સ્થિર કરવાથી જેમ એક પક્ષે ઉત્તમ લક્ષણોને ખીલવી શકાય છે, તેમ અન્ય પક્ષે એ વિષય અધમ હોય તો અધમ લક્ષણો પણ ઉગી નીકળે છે. યુવાવસ્થાના આઠર્ષક અને રમણીય ક્ષેત્રમાં પ્રથમ પગલું મુકનારને પોતાના જીવનમાં ભ્રષ્ટતા આણવાની મુદ્દલ ઇચ્છા હોતી નથી, તેના હૃદયમાં અનેક મહત્વાકાંક્ષાઓ અને લબ્ય ભાવનાઓ ઉભરાતી હોય છે, અને જીવનને એક ઉત્કૃષ્ટ આદર્શને અનુસરતું રચવા તેનું મન ઉબોગશીલ બન્યું હોય છે. પરંતુ થોડા જ કાળ પછી તે દારૂ, ઈશ્ક, રંડીબાજી અને એવી બીજી “મોજમજ” ની વાતો બીજાના મુખેથી સાંભળે છે, અથવા કોઈ પુસ્તકમાં વાંચે છે. આ વાતો ઉપર તે પોતાના મનને સ્થિર થવાની રબ્બ આપે છે, અને એ બધા વિષયોને તે મનોમય રિતે કંટપના દેહથી લોગવે છે. થોડો વખત આમને આમ આડ્યા પછી તે એ વિષયોમાં “રસ” અનુભવે છે. તેનામાં તે તે પ્રકારની વાસનાનું બીજ રોપાય છે. કંટપનામાં તે વાસનાને પોષણ આપી તે ઉછેરે છે. થોડા સમયમાં તેને જણાય છે કે એ વાસના હવે પોતાનો બહિર્ભાવ શોધે છે, અર્થાત્ તે સ્વૃગભૂમિકા ઉપર આવવા ઇન્તેજાર બની છે. માત્ર કંટપનામાં જ નહીં પરંતુ કાર્યરૂપે પરિણામ પામવા તે નિમિત્ત શોધે છે.

આ વિશ્વ ઉપર બધા પ્રકારના અધમ કર્તવ્યો, વ્યભિચારો, દૂષણો, ગુન્હાઓ,

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુખાઈઓ અને અત્યાચારો આ પ્રકારે જ બનેલા હોય છે. પ્રથમ તો તેમાં આત્માને રસ હોતો નથી, પરંતુ તે તે જાતના વિષયોના ક્ષેત્ર ઉપર મનને વિહરવા દીધાથી તેમાંથી “ રસ ” ઉત્પન્ન થાય છે. એ રસ હૃદયમાં બીજાનું કાર્ય કરી વધે છે. કલ્પનાલોગથી તેને પોષણ પામી વધવાનું બને છે. એ વધ્યા પછી આત્મા પરવશ બને છે. જો કે એ બીજાને પોષણ અને સામર્થ્ય આત્મા તરફથી જ મળ્યું હોય છે, છતાં આત્મા તેના આગળ હારી જઈ અધમતામાં ઘસડાયા શિવાય રહી શકતો નથી, પ્રથમ ક્ષણે રસ ઉપજાવતી વેળાએ, તેને તેમાંથી આવા પરિણામો આવવાની યુદ્ધલ શંકા હોતી નથી, પરંતુ પ્રિય વાચક ! કદાચ તમારા અંતઃકરણમાં આવા પ્રકારનો કોઈ અનિષ્ટ પરિણામ ઉપજાવનારો રસ બીજાં રહેલો હોય તો તમારે ચેતવાનું છે. તેને શોધીને તમારા અંતઃકરણમાંથી ખેંચી કાઢો અથવા તેને પોષણ દેવું બંધ કરી, તેનાથી વિરોધી રસની જમાવટ કરો. હમે કરેલી આ સૂચના તરફ તમે અનાદરથી જોશો નહીં. તમારા ભાવિના જીવનને અધમ કે ઉત્તમ, આસુરિ કે દેવી બનાવવાનો આધાર, આ સૂચના તમે ગ્રહણ કરો છો કે નહીં તેના ઉપર રહેવાનો છે. આ દુનીયામાં મનુષ્યોના હાથથી જે જે ખરાબીઓ અને ભુરાઈઓ બની રહી છે તેના મૂળ કારણો આ “રસ” માંથી ઉદ્ભવેલા છે. મનુષ્યો પરિણામ ભણી બુદ્ધિ છે. કારણ ભણી જોવાનો પ્રસંગ માત્ર તત્વજ્ઞો જ મેળવી શકે છે.

પરંતુ તે સાથે એટલું પણ સ્મૃતિમાં રાખો કે જે “ રસ ” બ્રહ્મતા ભણી ખેંચી જાય છે તેજ “ રસ ” ને યોગ્ય દીશામાં વાળવાથી તે દીવ્યતા ભણી પણ દોરી જાય છે. આત્મામાં એ રસને સંક્રમણ પમાડવાની અદ્ભુત સત્તા રહેલી છે, અધમ પરિણામો લાવનારા રસ બીજાંકોને પોષીને મોટા કરવા એ જેમ સરલ અને સ્વાભાવિક જણાય છે તેમ ઉત્તમ પરિણામો લાવનારા રસ બીજાંકોના સંગ્રહે પણ છે. તમારા ચારિત્રમાં તમને કોઈ પ્રકારની ખામીઓ, દોષો અપૂર્ણતાઓ જણાય (અને તે કોનામાં નથી ?) અને છતાં તેમાં ફેરફાર કરવા માટે તમારામાં આવશ્યક મનાબળ (will power) ન જણાય તો શરૂઆતમાં તમે ફક્ત આટલું જ કરો ! સુધરવાની ઇચ્છા કરો, એ સુધરેલી સ્થિતિમાં મનોમય રીતે રચાનુભવ કરો. એ રસ-બીજાંકને પ્રથમ સંભાળથી પોષણ આપો. બીજા હબ્બરો પ્રકારના વગડાઉ વેલાના બુદ્ધિમાં એ રસનો નાનકડો રોપો અટવાઈને ચુંથાઈ ન જાય તેની સંભાળ રાખો. તમે જે પ્રકારનો સુધારો કરવાની ઇચ્છા રચી છે તે સુધારો તમારા ચારિત્રમાં પ્રગટ થયા પછીની તમારી સ્થિતિ જે પ્રકારની બને તે પ્રકારની સ્થિતિને તમે અત્યાચારી જ મનોમય રીતે જોયા કરો, અને તે તમારામાં હોય તો કેવું સાફ, એવી લાવના કરો. તમને થોડા જ વખતમાં જણાશે કે તમે એ સુધારો પ્રગટાવવા માટે પ્રગતિ

ચારિત્ર ગઠન.

૧૪૧

કરી રહ્યા છે. હવે તે વિના તમને ચેન પડતું નથી. ચારિત્રના એ ગુણને વ્યક્ત કરવામાં તમારો રસ અધિક અધિક જામતો જાય છે. એ રસની પછવાડે સંકલ્પ-બળ આવે જ છે. એ સંકલ્પ-બળથી એ લક્ષણો પ્રાપ્ત કરવાના માર્ગમાં જે પ્રતિબંધો અને વિઘ્નો રહેલા છે તેનો પરિહાર થાય છે. પ્રબળ રસના પ્રભાવથી મનુષ્યોએ જે જે મહત્ત્વ પ્રાપ્તિએ કરી છે તેનું વિવેચન કરવાનો આ યોગ્ય અવસર નથી. પરંતુ એ રસ વિના સંકલ્પ-બળ કશું જ કરી શકતો નથી. આથી એટલો નિર્ણય થાય છે કે પ્રથમ રસ પછી નિશ્ચય-બળ, પછી પ્રયત્ન અને તે પછી ફળ એમ અનુક્રમ રહેલો છે.

તમારા ચારિત્રઅધારણમાં કોઈ પ્રકારના અનિષ્ટ લક્ષણો તમને જોવામાં આવે તો તેને પોષણ આપતા બંધ પડે, અને તે પોષણના અભાવે તે લક્ષણો પોતાની મેળે મરી જવાના. તે સાથે એ લક્ષણોના વિરોધી ઇષ્ટ લક્ષણો તમારી હૃદય-ભૂમિ ઉપર ઉપજવા પ્રયત્ન કરો. અધમ વાસનાઓને હૃદય-ક્ષેત્ર ઉપર સ્થાન આપવાની યોગી ના પાડવાથી, તેમજ તેમને માનસીક ખોરાક આપવો બંધ કરી દેવાથી તે વધવા બંધ પડી જાય છે, જેમ ખાતર અને પાણી આપવું બંધ કરવાથી વનસ્પતિનો રોપો સુકાઈને ક્ષીણ બની જાય છે, તેમ રસનું પોષણ તે વાસનાને મળતું અટકી પડવાથી તે ક્ષય પામી આખરે નિર્મૂળ બને છે. આ સૂચના ચારિત્રને ઉત્તમ પ્રકારનું બનાવવા ઇચ્છનારને અત્યંત અગત્યની છે. તેથી પુનઃ કહીએ છીએ કે એવી અનિષ્ટ ઇચ્છાઓ ઉપર મનને સ્થીર કરવાની સમુગળી ના પાડી દો ! તમારા ધ્યાનને એ વિષય ઉપરથી ઉઠાવી બીજા ઠેકાણે ચોડી દો, ખાસ કરીને કલ્પનાને તે વિષયનો રસાસ્વાદ ન કરવા દો ! શરૂઆતમાં એમ કરવામાં બહુ આચાર જણાય છે. વારંવાર કલ્પના છટકી જઈને પોતાના રસપ્રદ વિષયમાંથી આનંદ ચુસવા એમી જાય છે. પરંતુ પ્રત્યેક પ્રયત્નની સાથે તે અધિક અધિક કાળમાં આવતી જાય છે. એક વખત તમે કલ્પનાને તેના વિષયથી વિખુટી પાડવા શક્તિમાન બનશો એટલે પુનઃ પ્રયત્ન કરતી વેળા પ્રથમ પ્રયત્નને જેટલી મહેનત પડવાની નહીં, લાલચુ બનો નહીં. “ એક વખતને માટે ભોગવી લેવા દો. હવે પછી ફરીથી એમ નહીં કરું ” એમ કહી પણ મનને ઢીલું મુકો નહીં. ‘ વાસનાનો ડંખજ એ “ એક વખત ” માં રહેલો છે. “ એક વખત ” ની લાલચ આગળ મુંડી નમાવી તો પછી તમારો વિજય લાખો કોશ દુર છે એ જરૂર માનો.

એ સાથે એ પણ એટલુંજ અગત્યનું છે કે એ અનિષ્ટ લક્ષણનું ચિંતન અટકાવવા સાથે ઇષ્ટ લક્ષણમાં “ રસ ” અનુભવવા પ્રયત્ન કરો. ઇષ્ટ લક્ષણનું બને તેટલું ચિંતન કરી તેમાં રસવૃત્તિ પ્રગટાવો, બહુ પ્રેમપૂર્વક, મમતાપૂર્વક એ લક્ષ-

૧૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ણુને ચાહો; અને એ લક્ષણુને તમારી ચારિત્રધટનામાં સંપૂર્ણ બહિર્ભાવ થયા પછી તમારી સ્થિતિ કેવી બદલાઈ જવાની એનું રસપૂર્વક મનોમય ચિત્ર રચો. એમ કરવાથી તમે એવી હૃદે આવી પહોંચશો કે જ્યાં એ લક્ષણુ વિના તમને આરામ મળવાનો નહીં. તે વીના તમારું જીવન તમને અધુરું અધુરું લાસવાનું.

રસવૃત્તિ ઉરકેરાયા પછી તે લક્ષણુ અથવા પ્રાપ્તિ (attainment) મેળવવા માટે શ્રદ્ધાની જરૂર છે. એટલે કે, “હું જરૂર તે મેળવી શકીશ” એવો દૃઢ વિશ્વાસ બેઠેલો. આ “શ્રદ્ધા” પણ “રસ” ની માફક માન્યા પ્રમાણે આવી મળતી નથી. અર્થાત્ મનુષ્યો ધારે છે, તેમ એ “શ્રદ્ધા” રાખવી કાંઈ આપણા હાથમાં નથી. વાસ્તવમાં “રસ” જ્યારે ચિંતનથી મળી શકે છે ત્યારે “શ્રદ્ધા” કાર્ય વિના સાંપડી શકતી નથી. અમુક કાર્ય પાર પાડ્યા પછીજ આપણે તેવું બીજું કામ કરી શકીશું એવી શ્રદ્ધા બંધાય છે. વિજય મળ્યા વિના શ્રદ્ધા બંધાતી જ નથી, આથી જેમના હૃદયમાં એ પ્રકારનો વિશ્વાસ નથી તેમણે કોઈ પ્રકારના કાર્યમાં- શરૂઆતમાં નાના કાર્યમાં ખત અને ઉદ્યોગવડે મહેનત કરી સિદ્ધિ મેળવવી બેઠેલો. એમ કરવાથી આપણા સામર્થ્યમાં આપણને વિશ્વાસ બંધાય છે. દાખલા દલીલોથી શ્રદ્ધા આવતી નથી, તે તો આપણા હાથે બનેલી કાર્યસિદ્ધિમાંથી આવી શકે છે. આમ હોઈને નાના કાર્યોમાં સતત ખત અને પ્રયત્નવડે સંપૂર્ણ વિજય મેળવી શ્રદ્ધા સંપાદન કરવી એ ચારિત્રધટનાનું બીજું પગથીઈ છે. આ શ્રદ્ધાનું પ્રમાણ જેટલે દરજ્જે અધિક હોય છે તેટલે દરજ્જે મનુષ્ય પોતાના ચારિત્રમાં ઉત્તમ લક્ષણો ઉપજાવવા અધિક અધિક શક્તિમાન બને છે. આ એક પરમ સિદ્ધ આધ્યાત્મિક મહા નિયમ છે કે શ્રદ્ધાના પ્રમાણમાંજ કાર્ય બને છે. શ્રદ્ધા મનનો ચીલો સાફ કરી બધા પ્રતિબંધોને બાબુએ બસેડી નાખે છે. કામમાં સરલતા કરી આપે છે. વિદ્વેનોના પ્રસંગે આત્માને અડગ અને સ્થિર રાખે છે. નિર્બળ શ્રદ્ધાવાળા મનુષ્યોને કાયર બનતા વાર લાગતી નથી. આવા મનુષ્યો પોતાને તેમજ પારશ્વને કશાજ ઉપયોગના નથી. જરા વિષમ સંયોગો આવતા, અથવા સહેજ વિદ્વ આવતા, હાથમાં લીધેલું કામ હેઠું મુકીને પોતાની નિત્યની બુની ઘરેડોમાં પોતાનું આડું વાળી લે છે. આથી પ્રથમ “રસ” પછી “શ્રદ્ધા” અને તે પછી કાર્યમાં પ્રવર્તવાનો “નિશ્ચય અથવા સંકલ્પ.” (will power)

આ સંકલ્પબળના સંબંધે બહુ ગેરસમજુતી પ્રવર્તેલી જણાય છે. ઘણા લોકો માને છે કે સંકલ્પબળ એ જાણે મુઠીઓ વાળી શુરસાથી બ્રહ્મટિ ચઢાવી, જેટલું પૂર્વક કોઈ આંતરબળનો કરેલો ઉપયોગ છે. સંકલ્પબળને અને આ બળના દેખાવને કશોજ સંબંધ નથી. સંકલ્પબળ એ એક પરમ સત્તા ધારી સત્વની આજ્ઞા છે.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૪૩

જૈમ રાજાના એક ઠરાવ (resolution) માં કાંઈ ઉપર જણાવ્યું તેવું જોર કે બળ હોવાની કશીજ જરૂર હોતી નથી. માત્ર એ ઠરાવ પ્રમાણે અમલ થવાનોજ. એવી શ્રદ્ધાપૂર્વક કરેલી આજ્ઞાજ બસ છે. તેમ આપણા સંકલ્પને પણ તેવી આજ્ઞા જ કરવાની છે. માત્ર શ્રદ્ધાપૂર્વક તેવો “ ઠરાવ ” બહાર પાડવાની જરૂર છે. સામર્થ્યના મધ્ય ગિંદુમાંથી એ આદેશ-સ્વર પ્રવર્તાવવાનીજ જરૂર છે. અભિમાનીની અથવા “ હું ” ની આજ્ઞા-આત્માનો હુકમ એટલુંજ આવશ્યક છે. એ શાંત બળની-શ્રદ્ધાનીજ જરૂર છે. તે શિવાય નકામું જોર પછાડવાની, તેમજ વ્યર્થ બળ ક્ષય કરવાની કશીજ જરૂર નથી.

આરિત્રમાં ઉત્તમ લક્ષણો પ્રગટાવવાના માટે આવશ્યક સામગ્રીનું વર્ણન હમે કરી ચુક્યા છીએ તે આ પ્રમાણે:—(૧) પ્રબળ રસવૃત્તિ, (૨) શ્રદ્ધા અથવા વિશ્વાસ, (૩) સંકલ્પબળ. આ ત્રણ હથીઆરથી પરિસજ્જીત થયેલ આત્મા હવે ગમે તેવા વિજય માટે તત્પર છે. હવે ફક્ત કાર્યમાંજ પ્રવેશવું અવશેષ છે. કાર્યમાં ઉતરતા પૂર્વેની આંતર સામગ્રી ઉપરપ્રમાણ હોય તોજ એ કાર્યમાં “ વિજય ” નું તત્વ પ્રવેશી શકે છે, એ મૂલ્ય જોઈએ નહીં. (અધ્યાયી)

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

જૈન નૃપતિ ખારવેલનો શિલાલેખ.

(અવસન્ધાન ગતાંક ૪ ના પૃષ્ઠ ૧૦૨ થી)

[આ નીચે, ખારવેલના લેખનું-પ્રાકૃતનું સંસ્કૃત ભાષાંતર અને ગુજરાતી ભાષાંતર આપવામાં આવે છે. મૂળ પ્રાકૃત, બહુજ મુંચવાડા ભરેલું હોવાથી તે અત્ર આપ્યું નથી. મદારા “ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ ” માં તે પૂર્ણ રીતે આપવામાં આવેલ છે.

—મુનિજિનવિજય.]

(૧) નમોઽર્હદ્વયઃ નમઃ સર્વસિદ્ધેભ્યઃ ! વીરેણ મહામેઘવાહનેન ચૈત્રરા-
જવંશવર્ધનેન પ્રશસ્તશુભલક્ષણેન ચતુરન્તરસ્થાનગુણોપગતેન કલિક્ષાધિપતિના
શ્રીભારવેલેન

૬૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૨) પચ્ચદશવર્ષાણિ શ્રીકુમારશરીરવર્તા ક્રીડિતાઃકુમારક્રીડાઃ । તતો લેખરૂપગણનાવ્યવહારવિધિવિશારદેન સર્વવિધ્યાવદાતેન નવ વર્ષાણિ યૌવરાજ્યં પ્રશાસિતં સંપૂર્ણચતુર્વિંશતિવર્ષશ્ચ દામેન ચ ધર્મેણ શેષયૌવનાભિવિજયવૃત્ત્યૈ

(૩) કલ્પિદ્ગરાજવંશપુરુષયુગે મહારાજાભિષેચનં પ્રાપ્નોતિ । અભિષિક્ત-માત્રથ પ્રથમવર્ષે વ્રાતવિહતગોપુરપ્રાકારાભિવેશનં પ્રતિસંસ્કારયતિ કલ્પિદ્ગનગરીં શિવીરં ચ ક્ષીતલતટામપાલીશ્ચ વન્ધયતિ સર્વોદ્યાનપ્રતિષ્ઠાપનં ચ

(૪) કારયતિ પચ્ચત્રિંશચ્છતસદસૈઃ પ્રકૃતી રક્ષયતે । દ્વિતીયે ચ વર્ષે અભિવ્રાય શતકર્ણિઃ પશ્ચિમદિશં દયગજનરરથ વહુલં દણ્ડં પ્રસ્થાપયતિ કુસંવાનાં ક્ષત્રિયાણાં ચ સહાયવતા પ્રાપ્તં મસિકનગરં (?) તૃતીયે પુનર્વર્ષે

(૫) ગંધર્વવંશો વુદ્ધો દંપતૃત્તગીતવાદિત્રસંદર્શનૈસ્તસવસમાજકારણૈશ્ચ ક્રીડયતિ નગરીં । इत्थं चतुर्थे वर्षे विद्याधराधिवासं अहतं पूर्वं कल्पिदपूर्वराजेनधर्मकूटस्थ.....પૂજિતં ચ નિશ્ચિન્નચ્છત્ર—

(૬) મુદ્ધારૈઃ ત્રિરત્નસ્ય પ્રત્યયઃ સર્વરાષ્ટ્રિકભોજકેષુ સ્પાદેવં દર્શયતિ । પચ્ચમે ચેદાનીં વર્ષે તન્દરાજત્રિવર્ષસત્રમુદ્વાદિતં તત્તમુલીયવાટાત્ પ્રનાલીં નગરં પ્રવેશ્ય.....રાજ્યશ્રેયઃસંદર્શનત્ ઉત્સવકારણં,

(૭) અનુગ્રહાનેકાનિ શતસહસ્રાણિ વિમૃજતિ પૌરજાનપદે । સપ્તમં ચ વર્ષે પ્રશાસન્ ચ.....અષ્ટમે ચ વર્ષે.....

(૮) વ્રાતયિત્વા રાજગૃહનૃપં પીડયતિ । एतेषां च क्रमप्रदान प्रणादेन सर्वत्र सैन्यवाहनानि विप्रमुच्य भयुरामपयानः । नवमे च [वर्षे ?]પર્યવકઃ

(૯) કલ્પવૃક્ષો દયગજરથૈઃ સદૃ યચ સર્વં ગૃહાવસ્યં.....યસ્ય વા પ્રહર્ણં ચ કારયિતું વ્રાહ્મણેભ્યઃ યસ્મિન્નુદ્ધિસારં દદાતિ અર્હન્ત.

૨ લેખમાં કહાર જેવું કંઈ છે જે કીડાલુનું પ્રાકૃત લેખ શબ્દ. મને કુમાર વાંચવાનું પસંદ પડે છે. કારણ કે ક ને જમણી આવડ્યો નીચે એક આછો લીંચો છે. અને ડા બાંગી ગયો છે. તેનો નીચેનો ભાગ ઝાળાકાર છે. અને તેનો ઉપરનો લીંચો આ ના જમણી તરફના ભાગ જેવો લાગે છે. આ અક્ષર વસાઈ ગયો છે અક્ષર શતરનાટી ને કવિ દર્શો.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૪૫

(૧૦).....[નિવા] સં મહાવિજયપ્રાસાદં કારયતિ અષ્ટા-
ત્રિંશચ્છતસહસ્રૈઃ । દશમે ચ વર્ષે.....ભારતવર્ષપ્રસ્થાન.....
કારયતિ.....ઉદ્યતાનાં ચ મનોરથાન્યુપલભ્ય

(૧૧).....લ પૂર્વરાજનિવેશિતં પથિદેયં ગર્દભનગરે નિષ્કાસ-
યતિ જનપદભાવનં ચ ત્રયોદશ વર્ષશતાત્.....દ્વાદશે ચ વ[ર્ષે].....
.....વિત્રાસયંત ઉત્તરાપથરાજાનઃ

(૧૨).....માગધાનાં ચ વિપુલં ભયં જનયન્ હસ્તિનો ગદ્ધાયાં
પાયયતિ માગધં ચ રાજાનં બહુ પ્રતિશાસ્ય પાદૌ વન્દયન્ નન્દરાજનીતસ્ય અગ્રજિ-
નસ્ય.....મગધે વાસ્ય નગરીં

(૧૩).....વિદ્યાધરોલ્લેખિતામ્બરશિશ્વરાણિ નિવેશયતિ સપ્તવ-
ર્ષદાનપરિહારેણાદ્ભુતમકૃતં ચ હસ્તિનાં દાનપરિહારં.....આહારયતિ
ઇત્યં શત.....

(૧૪).....[વા] સિનો વશીકરોતિ । ત્રયોદશે વર્ષે સુપ્ર-
વૃત્તાવિજયિચક્રઃ કુમારીપર્વતેઽર્હદુપ [નિવાસે] બાહ્યકાયાં નિપદ્યાયાં.....
.....કાલે રક્ષ્ય

(૧૫).....કૃતસમાજઃ સુવિહિતાનાં ચ સર્વદિશાં જ્ઞાતીનાં તાપ-
સાનાં.....અર્હન્નિપદ્યાયાઃ સમીપે પ્રાગ્ભારે વરકાલસમર્થસ્થપતિભિરનેક-
યોજનાભિઃ.....

(૧૬) પટાલકૈ ચેતકૈ ચ વૈદૂર્યગર્ભે સ્તમ્ભાન્યતિસ્થાપયતિ પશ્ચોત્તરવષ્ટિ-
વર્ષશતે^૧ મૌર્યરાજ્યકાલે^૨ વિચ્છિન્ને ચ ચતુઃષષ્ટ્યમ્પ્રશતકોત્તરે^૩ ચોત્તાદયતિ ક્ષેમરા-
જોઽસ્ય વૃદ્ધરાજોઽસ્ય મિશ્વરાજો નામ રાજા પ્રશાસન્ સન્નુભવન્ કલ્યાણાનિ.

(૧૭).....ગુણવિશેષકુશલઃ સર્વપાષંડપૂજકઃ.....
તાનાં સંસ્કારકારકોઽપ્રતિહતચક્રિવાહનબલશ્ચક્રધરો ગુપ્તચક્રઃ પ્રશાન્તચક્રો રાજ-
ર્ષિવંશકુલવિનિર્ગતો મહાવિજયો રાજા સ્વારવેલશ્રીઃ ॥

૧ આ ભૂક્ષ છે. ખરી રીતે ષષ્ટ્યધિકવર્ષશતે બોધ્યે.

૨ મૌર્યરાજ્યયુગં પ્રાકૃત રાજ્યમુચિય છે. પ્રાકૃતમાં જોમ ધણીવાર આવે છે તેમ આ શબ્દ-
વિપર્યયનો દાખલો છે.

૩ ખરી રીતે વિચ્છિન્નાયાં ચ ચતુઃષષ્ટ્યામ્પ્રશતકોત્તરાયાં બોધ્યે.

૧૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુજરાતી ભાષાન્તર.

અહંતોને નમસ્કાર, સર્વ સિદ્ધોને નમસ્કાર, કલિંગાધિપતિ, વીર, મહા મેઘવાહન, ચૈત્રરાજવંશવર્ધન, પ્રશસ્તશુભલક્ષણ એવા શ્રીઆરવેલે કુમારરૂપે પંદર વર્ષસુધી કુમાર-કીડાઓ કરી. નવ વર્ષ સુધી લેખન, ગણના, ચિત્ર, વ્યવહારમાં કુશલ થઈને તેણે ચૌવરાજ્ય પદ ભોગવ્યું. ચોવીસમું વર્ષ પૂર્ણ કર્યા પછી કલિંગના રાજપુરૂષોની ધુંસરીમાં શેષચૌવનને વિજય અને વૃત્તિમાં પસાર કરવાને તેને મહારાજ તરીકે અભિષેક કર્યો.

અભિષેક થતાંજ પ્રથમ વર્ષમાં તેણે પવનથી નુકશાન પામેલા કલિંગના દરવાજા, કિલ્લા, ઘરો તથા શિખીરને સમરાવ્યા. તેણે શીતળ એવા અનેક જાતનાં તળાવો અને બાગ વિગેરે ઉપ લાખ રૂપીઆ ખર્ચીને બંધાવ્યા. (આ પ્રમાણે) તેણે લોકોને સંતોષ્યા.

બીજા વર્ષમાં પશ્ચિમ દિશાનું રક્ષણ કરીને હય, હાથી, માણસો અને રથ યુક્ત એક મોટું લશ્કર શતકર્ણિએ મોકલ્યું. (આજ વર્ષમાં) કુસમ્બ ક્ષત્રિયોની સલાહ લઈને (તેણે) મસીક (?) શહેર લીધું. ફરીથી ત્રીજા વર્ષમાં, તે ગીત વિદ્યા શીખ્યો અને દમ્પ (?) નૃત્ત, ગીત અને વાદન તથા જલસાથી નગરીને આનંદ આપ્યો.

આ પ્રમાણે ચોથા વર્ષમાં, કલિંગના પહેલાંના રાજાઓથી પૂજાઓ, વિદ્યાધરોથી વસાઓ, ધર્મફૂટ..... પૂજા કરી^૧ અને છત્રો તથા કળશો મૂકીને એવો દેખાવ કર્યો કે જેથી ત્રિરત્નવિષેનાના તેમજ મોટા સરદારોને શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય.

પછી^૨ પાંચમા વર્ષમાં નન્દરાજનો ત્રિવર્ષ-સત્ર આરંભ્યો;^૩ તનસૂદીયા (?) વડે એક પાણીની નહેર શહેરમાં આણી;.....રાજ્યની આબાદી જણાવવા માટે ઉત્સવો કર્યા.

(૭) (અને આ પ્રમાણે) શહેરના તથા ગામડાના લોકો ઉપર લાખો ઉપકાર કર્યા. સાતમા વર્ષમાં રાજ્ય કરતાં..... આઠમા વર્ષમાં.....

૧ આ ભાગ ભાંગી ગયો છે, પણ એમ લાગે છે કે તે રાજાએ ચૈત્ય ઉપર છત્રો અગર ધર્મફૂટ પર્વત ઉપર તેના જેવું કાંઈક મૂક્યું અને તેની પૂજા કરી. આ ચૈત્ય વિદ્યાધરોએ વસાવેલું છે તથા પહેલાંના કલિંગ રાજાઓ તેની પૂજા કરતા એમ કહેલું છે.

૨ દાનિ શબ્દ ધણીવાર અતઃ તથા તતઃ ના અર્થમાં વપરાય છે; જેમકે, ‘મહાવસ્તુ’ માં (પ્રકાશક-સેનાર્ટ) પૃ. ૧૮, ૧૦, ૨૧, ૩-૩૧, ૮-૨૦૫, ૧૭-૨૩૨, ૨-૨૪૪, ૬-૩૬૫, ૧૯.

૩ એમ જણાય છે કે નંદરાજ નામનો કોઈ રાજા હતો. તેનું દાનગૃહ હતું જ્યાં જે કોઈ આવે તેને, ત્રણ વર્ષ સુધી દાન અપાતું. એ ગૃહ જતું રહ્યું હશે તે આરવેલે ફરીથી ઉઘાડ્યું,

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૪૭

(૮) મારીને રાજગૃહના રાજાને તેણે હેરાન કર્યો; (તે) તેમની (આરવેલના અનુચરોની) ધસારા કરવાની તૈયારીઓનો અવાજ સાંભળીને, સર્વ ઠેકાણે (તેનું) લશ્કર, વાહનોને મૂકીને મથુરા પાછો નાસી ગયો. નવમે (વર્ષ).....

(૯) એક ઉત્તમ કલ્પવૃક્ષનું (તેણે દાન કર્યું) તેની સાથે ઘોડા, હાથીઓ, રથો, તથા ગૃહાવસથો.....
.....ગ્રાહણોને તે ગ્રહણ કરાવવા માટે ઘણું ધન સાથે. અર્હન્ત.....
.....આડત્રીસ લાખ (ની કીંમતે).

(૧૦) મહાવિજય નામના પ્રાસાદનેનું રહેઠાણ બનાવીને, દસમા વર્ષમાંભારત વર્ષના પ્રસ્થાને નીકળી..... બનાવ્યા.....
(તેની સામે થવાને) જે તૈયાર (હતા) તેમના હેતુ બાણીને.....

(૧૧) ગર્દભ શહેરમાં તેરસો વરસ સુધી પહેલાંના રાજાઓએ નાંખેલો કર^૩ તથા 'જનપદભવન' દૂર કર્યા.....
ઉત્તરના લોકોને દુઃખ આપતો.....આરમાં વર્ષમાં.....
.....

(૧૨) મગધના લોકોમાં ભારે ત્રાસ વર્તાવીને તેણે (પોતાના) હાથીઓને ગંગાનું પાન કરાવ્યું અને મગધના રાજાને સખત શિક્ષા કરીને (પોતાના) પગે તેને નમાવ્યો,.....નન્દરાજે લીધેલ પ્રથમ જિતની.....મગધમાં એક શહેર વસાવીને.....

(૧૩)સ્થાપે છે.....તેનાં શિખરો એવાં (ઉંચા) છે કે તેમના ઉપર ખેસીને વિદ્યાધરો આકાશને ખેંચે; સપ્ત વાર્ષિક દાન (ના નિયમ)

વળી નીચે જણાવેલી નહેર ઉપરથી, સત્ર એટલે કે તળાવ પણ થાય છે તે ઉપરથી એમ લાગે છે કે પહેલાં કોઈ નંદરાજાએ અંધાવેલું તળાવ હશે કે જેને આરવેલે ઉઘાડ્યું અને તેમાંથી નહેર લીધી. તે તળાવ ત્રણ વર્ષ સુધી પાણી રાખી શકે તેમ હશે તેથી તેને ત્રિવર્ષ-સત્ર કહે છે.

૧ ને જેણે માર્યો અને રાજગૃહ રાજાને હેરાન કર્યો તેનું નામ જતું રહ્યું છે. પણ આ હેરાન કરનાર આરવેલના અનુચરોનો અવાજ સાંભળીને ઘોડો વિગેરે લશ્કર મૂકીને મથુરામાં નાસી ગયો.

૨ લેખમાં કલ્પવૃક્ષ છે જે આશી ૪૦૦૦ રૂપીઆભાર સોનાનું હોય છે. સરખાવો:— હેમાદ્રિનો 'ચતુર્વર્ગચિંતામણી', દાનખંડ, અધ્યાય ૫.

૩ લેખમાં પાશુદં છે. જે કદાચ પથિદેય અગર કરતું પ્રાકૃત રૂપ તે વખતનું હશે.

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રમાણે તેણે અપૂર્વ અને (હજી સુધી) નહિ અપાયલું હાથીઓનું દાન આપ્યું.
.....લેવડાવ્યા.....આ પ્રમાણે એક સો.....

(૧૪)ના રહેવાસીઓને હરાવ્યા. તેરમા વર્ષમાં, (તે) જેણે પોતાનું વિજયિ રાજ્ય આગળ વધાર્યું.....કુમારી ટેકરીના અર્ધન્તોના નિવાસ સ્થાનમાંની બહારની બેઠક ઉપર.....

(૧૫)જેણે સર્વ દિશાઓના મહા વિદ્રાનો તથા મહા તપસ્વિ-ઓની સભા મેળવી હતી.....અર્ધતની બેઠક નજીક પર્વતના શિખર ઉપર સમર્થ કારીગરોના હાથે.....પતાલક, ચેતક અને વૈદ્યુર્ગર્ભમાં^૨ સ્તંભો કર્યા. અને વિજયી શ્રી ખારવેલ રાજા, લિહુરાજ (નામનો^૩), ક્ષેમેન્દ્રના (પુત્ર) વૃદ્ધિરાજનો (પુત્ર) અને ગુણોમાં કુશળ, સર્વ પાષણડપૂજક, નો સમરાવનાર, જેનું રાજ્ય*, વાહનો અને લશ્કર અજય્ય છે, જેનું રાજ્ય શાંત છે, રાજર્ષિના વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલો તેણે મોર્યરાજાને ૧૬૪ વીત્યા પછી મોર્ય સંવત્ ૧૬૫ માં (આ) કરાવ્યું. (અપૂર્ણ.)

લક્ષ્મીનો ઉપયોગ કેમ કરાવો જોઈએ, ?

(લે. સદ્ગુણાનુરાગી મુનિ કર્પૂરવિજયજી - સિદ્ધક્ષેત્ર.)

‘વિત્તસ્ય સારં કિલ પાત્રદાનમ્’ એ પ્રમાણે ભૂત વચનને અવલંબીને ‘સત્ પાત્રમાં દાન દેવું’ એજ લક્ષ્મી પામ્યાનો સાર છે’ એવી તો સહુની સામાન્ય માન્યતા હોવી ઘટે છેજ, પરંતુ તે દાન દેવા યોગ્ય સત્ પાત્ર કેવું હોવું જોઈએ અને તે ક્યાં હોઈ શકે તે સંબંધી માન્યતામાં વખતે ફેર હોઈ શકે છે. સત્ (પાત્ર) શબ્દ જ સાડું-ઉત્તમ ગુણવાળું-સ્વપરને કાયદો ઉપજાવે એવું (પાત્ર) સૂચવે છે તેથી સ્વાર્થ અંધતા વડે કોઈ સદ્ગુણ વગર જ પોતાનામાંજ કે પોતાની જાતિમાંજ આ

૧ લેખમાં નિસિદ્ધિ શબ્દ છે જે નાગાજીન ગુહાના લેખોમાં પણ છે. તેના જેવો પાલી શબ્દ નિસકા અને જૈન પ્રાકૃતમાં નિસહિ છે.

૨ આ કદાચ ગુહાઓનાં નામો હશે. વૈદ્યુર્ગર્ભ કદાચ આ ગુહાઓનો ભાગ પણ હોઈ શકે.

૩ મૂળ લેખમાં જીર્ણ છે.

* આ ચક્રિને બદલે ચક્ર વાંચીએ તો પણ જો પ્રાકૃતની રીત પ્રમાણે ચક્રિ મૂકવામાં આવે તો સંસ્કૃતમાં તે ચક્રયપ્રતિહતવાહનબલ થાય, એટલે કે જેનું લશ્કર તથા વાહનો ‘ચક્રિ’ ઓથી પણ અટકાવી શકાય નહીં. પહેલો પાઠ મને પસંદ છે.

લક્ષ્મીનો ઉપયોગ કેમ કરવો જોઈએ?

૧૪૯

કલ્પી કાઢેલી વસ્તુમાં પાત્રતા માનવા કે મનાવવા માંગે તો એ આ બુદ્ધિવાદના જમાનામા વધારે વખત ચાલી શકે એમ નથી. રાગ દ્વેષ અને મોહાદિ દોષ માત્રથી રહિત આત્મ પુરૂષોમાં જ વચન નિષ્પક્ષ પાત્ર પછે કહેવાયેલા હોવાથી સત્ય મનાય છે. તેમણે જે માર્ગ પાત્રતાનો બતાવેલ હોય છે તે વજનદાર લેખાય છે. જોકે તેમાં સાથે સાથેજ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવને લક્ષમાં રાખીનેજ ઉચિત અને અધિક લાભ-દાયક માર્ગેજ લક્ષ્મીનો વ્યય કરી તેની સાર્થકતા કરી લેવા જણાવેલું હોય છે. તે તે મુદ્દાની વાત વખત જતાં વિચાર શક્તિના અભાવે અથવા ગતાનુગતિકતા, સ્વચ્છંદતાદિક દોષના પ્રભાવે લગભગ વિસારી દેવામાં આવે છે, જેથી થયેલા કે થતો દ્રવ્યનોવ્યય બહુ લાભ દાયક થઈ શકતો નથી અને બહુતો એ ઇચ્છા 'પૂર્તિ જેટલું' ફળ આપી શકે છે તેથી જ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવનો પૂરતો વિચાર કરીનેજ શાશનના સૂત્રધાર-ઉપદેશકોએ સહ્યજનોને ઉપદેશવાની અને શ્રોતાજનો-એ તે વાતની સત્યતા વિચારીનેજ તેનો તેજ પ્રકારેજ આદર કરવાની ખાસ જરૂર રહે છે, કેમકે આત્મ પુરૂષોનો પણ એવોજ વ્યાજબી ઉપદેશ, હિતરૂપે હોય છે, અને તેનો યોગ્ય અમલ કરવા-કરાવવા માટે જ ઉપદેશની દોરી ભવભીરૂ ગીતાર્થના જ હાથમાં મૂકવામાં આવી છે. અને તેઓ જ તેને યોગ્ય ઇનિસાફ આપી શકે છે.

સૂઠના ગાંગડે ગાંધી બની બેસી સ્વેચ્છા મુજબ ઉપદેશ દઈ મુગ્ધ-ગાડરીયા લોકને દોરી જવા એ બહુ જોખમ ભરેલું કામ છે.

શાસ્ત્રકારોએ લક્ષ્મીની અનિત્યતા તેમજ ઉપયોગિતા પણ જણાવેલી છે, તે સમજી લઈ તેની સફળતા-સાર્થકતા કરી લેવા સુસ્ત-શ્રીમંતોએ બહુભારે કાળજી રાખવી જોઈએ.

લક્ષ્મીને ચપળા-વીજળી જેવી અસ્થિર કહી છે, તે હોય ત્યાંસુધીમાં તેનો લાભ લઈ ન શકાય તો પાછળથી પસ્તાવું પડે છે.

વળી લક્ષ્મીને મર્કટી જેવી ચપળ અને પુન્યને સાંકળ જેવું મજબૂત કહ્યું છે. તે પુન્યરૂપી સાંકળ વડે બંધાયેલી (લક્ષ્મી) છટકી જઈ શકતી નથી.

સુકૃતસાગર નામના ગ્રંથમાં ભૂમિકારૂપે નીચે મુજબ સંક્ષિપ્ત ઉલ્લેખ છે.

લક્ષ્મી એ પુરૂષનો અલંકાર છે અને લક્ષ્મીનો અલંકાર દાન છે, જે (સત્) પાત્રમાં જ આપવાથી શોભા પામે છે. તેમાં પાત્રનો અર્થ આવો કહ્યો છે. પા પાપ-વાચી છે અને ત્ર ત્રાણ-રક્ષણ વાચી છે. એટલે પાપથી બચાવે તેજ પાત્ર કહેવાય છે. જંગમ અને સ્થાવર એમ બે પ્રકારના પાત્ર કહ્યાં છે. તેમાં તત્ત્વજ્ઞાનથી

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શોભિત, તપ-સંયમમાં શૂરવીર, મદ મોહરહિત, અને સ્વાધ્યાય તથા બ્રહ્મચર્ય પ્રમુખ ગુણોવડે અલંકૃત એવા મુનિજનો જંગમપાત્ર લેખાય છે. તેમની ભક્તિ નિમિત્તે વિવેકથી જે દ્રવ્ય વ્યય કરાય છે તે લેખે થઈ શકે છે. કૃપણુની યા વિવેક રહિતની લક્ષ્મી કંઈપણ કામની નથી. તે કેવળ બોળરૂપ અનર્થકારક થઈ પડે છે.

જિનમંદિર અને જિન પ્રતિમાદિક સ્થાવર પાત્રરૂપ લેખાય છે તેમાં બે વિવેકથી દ્રવ્ય વ્યય કરી શકાય તો તે પુષ્કળ પુણ્ય પ્રાપ્તિ નિમિત્તે થાય છે. જીર્ણોદ્ધાર અને જિનભક્તિમાં યથાશક્તિ કરેલો દ્રવ્ય વ્યય મહા લાભકારી થાય છે, એ ઉપરાંત જ્ઞાનભક્તિમાં તેમજ શાસનભક્તિ શ્રીસંઘની પરમાર્થિકભક્તિમાં જેમ તેની ઉન્નતિ થાય તેમ અસ્થિર પણ ઉપયોગી દ્રવ્યનો વખતસર વ્યાજબી રીતે (વિવેકથી) વ્યય કરવો એ અત્યંત હિતકર છે.

ઈતિશમ્.

ભવ્ય-ચક્રોરને સાવધાન કરનારું દિવ્ય શાસ્ત્ર સંખોધન.

(લેખક—સન્મિત્ર મુનિરાજશ્રી કપુરવિજયજી.)

“જરા ભવ ન પીડેઈ, વાહીઃભવ નઃ વદ્ધેઈ,”

“ભવ ઇન્દ્રિયા ન હાયન્તિ, તાવ ધર્મ સમાયરે,”

ભાવાર્થ—જ્યાં સુધીમાં જરા-વૃદ્ધપણું-ઘડપણુ આવી સંતાપે નહિ, જ્યાં સુધીમાં (શરીરમાં છુપાઈ રહેલ અથવા સહેજ પ્રગટ થયેલ) વ્યાધિ વૃદ્ધિ પામે-જોર કરે નહિ અને જ્યાં સુધીમાં ઇન્દ્રિયો ક્ષીણ-સત્વહીન; થઈ જાય નહિ ત્યાંસુધીમાં તું કંઈને કંઈ સુકૃત કરીલે !

વિવેચન—વય હાનિ(આવખું એાછું થઈ જઈ જવું તે)જરા લેખાય છે; ક્ષણે ક્ષણે આવખું ખૂટતું જ જાય છે અને અંજલીમાં રહેલા જળની જેમ ખાલી થઈ જતાં વાર લાગતી નથી જોતજોતમાં તે બધું ટપકી જાય છે, તેમ આજકાલ દરતાં માનવનું અદ્ય આવખું પૂરું થઈ જાય છે, ‘આપ મૂવે સારી કુળ ગઈ હુનીઆ’ એ બધી વાતનો સાર કંઈસમજી શકાતો જ હોય તો જેમ બનેતેમ વહેલાસર ચેતીનેતું ધર્મ સાધન કરીલે આજે કરી લેવાનું સુકૃત કાલ ઉપર કરવા રાખીશ નહિ. કેમકે કાળ અચિન્ત્યો ક્યારે આવશે તેની તને કશીજ ખબર નથી, વળી જ્યાં સુધી શરીર બળ સારું હોય છે, ત્યાં સુધી ધર્મ સાધન ઠીક થઈ શકે છે. શરીર બળ ક્ષીણ થયા પછી મનોબળ જોઈએ એવું ટકી શકતું નથી. તેથી જરા આખ્યા પહેલાંજ લોળા તું ચેતી લે ? તાવ, ખાંગ્રી પ્રમુખ એકાદ વ્યાધિ પ્રગટ થતાં તું હાવરો બાવરો બની જાય છે. કાચર થઈ ખૂમ પાડે છે, બીજા પાસે દીનતા દાખવે છે, અને કોઈ વ્યાધિ સમાવ-

વિજ્ઞપ્તિ ત્રિવેણી સંબંધી અભિપ્રાયો.

૧૫૧

નાર (વૈદ્યાદિ) મળે તો તેનો પાઠ માને છે, એકાદ વ્યાધિ સહજ પ્રગટ થતાં આમ થાય છે તો જ્યારે ઉત્પન્ન થયેલ કે હજી સુધી છુપાઈ રહેલ એક કે અનેક રોગ એકાએક વિકરાળરૂપ ધારણ કરશે (વૃદ્ધિ પામશે) ત્યારપછી તું શું કરશે ? તેથી આગમ-અથી જ ચેતી લઈ ‘ પાણી પહેલાં પાળ બાંધી લે.-’ પ્રમાદ કરીશ નહિ. ‘ ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય અને કાંકરે કાંકરે પાળ બાંધાય ’ એમ તું જાણે છે તો હમેશાં અભ્યાસ શરૂ રાખવાથી બહુ સુકૃતનો સંચય કરી શકાશે, અને તે તને પરલવમાં ઘણું ઉપ-યોગી થશે. બાકી આજ કરં છું કાલ કરં છું એમ વાયદામાં ને વાયદામાં જ વખત વીતાવી નાખીશ અથવા વચ્ચમાં કોઈ લયંકર રોગ તને ઘેરી લેશે તો પછી ત્હારાથી કંઈપણ સુકૃત કમાણી કરી શકાશે નહિ. વળી પાંચે ઇન્દ્રિયો સંપૂર્ણ-પર-વડી પામવી, એ એક મ્હોટા ભાગ્યની નીશાની છે કેમકે તેમની સહાયથી ચેતન સારી સુકૃત કમાણી કરી શકે છે. અક્ષુવડે દેવગુરનાં, સંઘ સાધર્મી જનોના તેમજ પવિત્ર તીર્થનાં દર્શન કરી આનંદ મેળવી શકે છે. શ્રોત-કાનવડે પ્રભુવાણી (શાસ્ત્ર) સાંભળી, તત્ત્વ નિશ્ચય કરી સ્વવર્તન સુધારી શકે છે. રસનેન્દ્રિય (જીભ) વડે શુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મના ગુણગાન કરી પાવન થઈ શકે છે. દ્રાણેન્દ્રિય (નાસિકા) વડે પૃથક્કરણ કરી સાર-સુગંધી વસ્તુ દેવગુરુ સંઘ સાધર્મિકની લક્ષિતમાં વાપરી શકે છે અને સ્પર્શેન્દ્રિય (ત્વચા-શરીર) વડે પૂજ્ય ઉપગારીની સેવા-લક્ષિત કરી સ્વજન્મ સફળ કરી શકે છે. છતે યોગે બધું બની શકે છે. ઇન્દ્રિયો ક્ષીણ થયા પછી કંઈ બની શકતું નથી. દવ બળે પછી કુવો ખોદવો શા કામનો ? ઇતિશમ્ .

શ્રી વિજ્ઞપ્તિ ત્રિવેણી” ગ્રંથ સંબંધી મુનિમહારાજ તથા સજ્જનોના અભિપ્રાયો.

વિજ્ઞપ્તિત્રિવેણી:-આ ગ્રંથ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર તરફથી મળ્યો છે. કિંમત કાચીના ચૌદ આના ને પાકાનો ૧ રૂપિયો છે.

જૈનો તરફથી એક વિસ્તૃત સંસ્કૃત ઇતિહાસિક પત્ર પુસ્તકારૂઢ થવાની આ પ્રથમ શરૂઆત જણાય છે. તેના સંપાદક મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજે મૂળ સંસ્કૃત ગ્રંથ ઉપર સંવિસ્તર અને ઘણા જ પ્રયાસથી પ્રસ્તાવના લગભગ મૂળ ગ્રંથ કરતાં દોઢી કરેલી છે. તે ખાસ વાંચવા તેમ જ મનન કરવા યોગ્ય છે, તેમજ જૈનસાહિત્ય જાણવા તેમજ લખવામાં ઘણી ઉપ-યોગી થઈ પડે તેવી છે. પ્રસ્તાવનાકારે પ્રસ્તાવના હિન્દીમાં લખેલી છે. ભાષા સરલ વાપરેલી છે. તેમાં જણાવવા પ્રમાણે આ પત્ર વિક્રમ સંવત ૧૪૮૪ ના માઘ શુદી ૧૦ ના દિવસે સિન્ધ દેશના મલિકચાહણ સ્થાનથી શ્રીજયસાગર ઉપાધ્યાયજીએ લખી ખરતરગચ્છના આચાર્યશ્રી જિનભદ્ર

૬૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સૂરિ, કે જેઓ તે સમયે ગુજરાતના અણહિલપુર પાટણમાં ખિરાજતા હતા, તેઓની સેવામાં મોકલાવ્યો હતો.

મૂળકારે પણ આ અન્ય ઘણી જ સારી અલંકારિક ભાષામાં લખેલ છે. વાંચતી વખતે વૃતાન્તની સાથે કાવ્યનો પણ ઘણો જ સારો આનંદ મળે છે. લેખકે તે અન્યને ગદ્ય તેમજ પદ્યમાં લખેલ છે.

આ અન્યમાં મુખ્યત્વે કરીને ત્રણ વ્યક્તિઓનો વિશેષ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. આચાર્ય જીનભદ્રસૂરિ, ઉપાધ્યાય જયસાગર અને નગરકોટ મહાતીર્થ તે ત્રણેની આ પત્રમાં મુખ્યતા છે. તેના માટે પ્રસ્તાવનાકારે ઘણા જ પરિશ્રમથી પ્રસ્તાવનામાં સારો પરિચય આપવા પ્રયત્ન સેવ્યો છે. તેમજ તેમના બનાવેલા કયા કયા અન્યો છે ? તે તથા તેમના કયા કયા શિષ્યો મહાપ્રભાવ-શાળી થયા, તેઓએ કરેલા અન્યો વિગેરેનું પણ સારી રીતે સ્પષ્ટિકરણ કરેલ છે. તેમાં પણ જિ-નરાજસૂરિની પરંપરા વિષે જે માહિતી આપી છે તે ગાઢ શ્રમ અને વિશાળ શોધનું ફળ છે.

અન્યની આદિમાં મૂળ લખીત પ્રતનો ફોટો આપવામાં આવ્યો છે. એકન્દરે પ્રસ્તાવનાકારે ઘણો જ સારી રીતે શ્રમ કર્યો છે. જે તેમના ઇતિહાસિક શોધનના શ્રમ માટે ધન્યવાદ ઘટે છે.

પરોલી તીર્થમાં જીર્ણોદ્ધાર અને ધર્મશાળાને માટે સહાયની જરૂર.

પાવાગડની પાસે આવેલા પરોલીતીર્થના માટે એક ધર્મશાળા બાંધવાનું કામ શરૂ થયું છે અને ત્યાં વખતોવખત માણસો યાત્રા કરવા માટે ખરસાલીયા સ્ટેશને ઉતરી વેજલપૂર ગામમાંથી ગાડીગાડાંની સગવડ કરીને જાય છે. માટે દરેક ભાઈઓ તથા બહેનોતે વિનંતી કરવાની કે આ તીર્થ લગભગ બસો વર્ષથી તો આ ઠેકાણે છે અને ત્યારપહેલાં નજીકમાં આવેલા ધનેશ્વર ગામમાં હતું. માટે આવા પ્રાચીન તીર્થની તથા પ્રભાવીક પ્રતિમા કે જે સાચા દેવના નામથી પ્રખ્યાત છે, ત્યાં દર્શન કરવા માટે લાભ લેશે અને જીર્ણોદ્ધાર તથા ધર્મશાળાના કામમાં યોગ્ય મદદ કરવા તસ્દી લેશે. કારણકે આવા સ્થળે બીજા કોઈ રીતે દ્રવ્યની સહાય મળવાનો સંભવ નથી એજ. જેથી દરેક જૈન બંધુને તથા બહેનોને યથાશક્તિ આ પ્રાચીન તીર્થના કાર્યમાં મદદ આપવાની વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

દા. જીવજીલાલ કીશોરદાસ.

સુ. વડોદરા.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૫૩

વર્તમાનસમાચાર.

શ્રી વેરાવળ શહેરમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન સ્ત્રીશિક્ષણશાળા,

અને

શ્રી આત્માનંદ જૈન ઔષધાલયની સ્થાપના.

જગદ્ ઉપકારી શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસૂરિ આત્મારામજી મહારાજના પ્રશિષ્ય પ્રસિદ્ધ વક્તા અને વિદ્વદ્ગણ મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ જે કે ગયા ચાતુર્માસમાં શ્રીગિરનારજી ક્ષેત્રમાં હતા, ત્યાં અનેક ઉપકારી ચાતુર્માસ પૂર્ણ થતાં આ શહેરના શ્રીસંઘની વિનંતિ અને આમંત્રણને માન આપી અત્રે પધાર્યા હતા. અત્રે જે સંસ્થાની પુરેપુરી જરૂરીયાત હતી તેનો ઉક્ત બંને ખાતાનો તેઓ શ્રીમાનના સદુપદેશવડે જન્મ થયો છે. શ્રીઆત્માનંદ સ્ત્રીશિક્ષણશાળા ખોલવા માટે બાઇ નંદકાર્યાઇ તે શેઠ કાળીદાસ અમરશીની વિધવાએ રૂ. દશ હજાર અને વેરાવળના સંઘના શ્રાવીકા સમુદાયના લગભગ ચાર હજાર રૂપૈયા આ સંસ્થાને માટે આપેલ છે. અને આવક સમુદાયનો ફાળો લીધે બાકી છે. મહા શુદ્ધ ૧ ના રોજ ઉક્ત સંસ્થા શુભ મુહૂર્તે ખુલ્લી મુકવામાં આવશે.

૨ શ્રી આત્માનંદ જૈન ઔષધાલય માટે ઉક્ત મહાત્માના ઉપદેશથી રૂ. ત્રીશ હજાર શેઠ કલ્યાણજી ખુશાલે ખોતાના સ્વર્ગવાસી પુત્ર ગુલાબચંદના સ્મરણાર્થે ખોલવા માટે આપેલ છે અને શેઠ કલ્યાણજી ખુશાલચંદની કંપની તથા બીજા લાગતા વળગતાઓ તરફથી એટલી જ બીજી રકમ તેમાં આવવાનો સંભવ છે. આ ઔષધાલયનો લાભ હાથ તરતમાં વેરાવળના હિંદુ માત્રને આપવામાં આવશે, પરંતુ આગળ જતાં વેરાવળ શહેરની તમામ વસ્તી લાભ લે તેવી યોજના કરવામાં આવશે એવો સંભવ છે.

અમો ઉક્ત મહાત્મા જેઓના ઉપદેશથી આ બંને ખાતા આ શહેરમાં ખુલ્લા મુકાયેલા છે તેમનો ઉપકાર માનવા સાથે ઉક્ત બંને-જૈન જ્ઞેન તથા બંધુને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

(મળેલું.)

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અંથાવલોકન.

જૈન ધર્મનાં વ્યાખ્યાનો ભાગ ૨.

ઉપરનો અંથ આ સભાને ભેટ મળેલ છે. વડોદરા સ્ટેટના નેકનામદાર મહારાજ સાહેબ સમક્ષ મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય પંન્યામજી શ્રીમદ્ દાન-વિજયજી મહારાજે ગૃહસ્થ ધર્મના પાંત્રીશ ગુણ (જેમાં સાત ગુણ સુધી પ્રથમ વ્યાખ્યાન આપેલ છે આ અંથના પહેલા ભાગ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે પરંતુ આઠમા ગુણથી પાંત્રીશમા ગુણ સુધીના વ્યાખ્યાનો) આ અંથમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. ગૃહસ્થધર્મને ખાસઉપયોગી તેમજ વળી ટુંકામાં તેનો યથાસ્થિત સમાવેશ કરવામાં આવેલ હોવાથી સામાજિક ઉપયોગી બનેલ છે. જે ખરેખર વાંચવા લાયક છે. સદરહુ અંથ શ્રીમાન્ ગાયકવાડ સરકારની ઇચ્છાનુસાર પ્રમંથ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે.

૨ સમગાઈચક્રહા—(સંસ્કૃત જાયા સહિત) (શ્રીસમરાદિત્ય ચરિત્ર)

૩ પાઈઅલચ્છી નામમાલા—(પ્રાકૃત કાશ)

ઉપરના બંને અંથો બી. બી. એન્ડ મહાશય મંડળી ભાવનગરના તરફથી અભિપ્રાય અર્થે ભેટ મળેલ છે. પ્રથમ અંથના પ્રણેતા શ્રીમાન્ હરિભદ્રસુરિ મહારાજ છે, જેની રચના પ્રાકૃતમાં કરવામાં આવી છે, અને તેની સંસ્કૃત જાયા સંસ્કૃત ભાષાના બાણકારને સુલભ થવા માટે પંડિત બેચરદાસ જીવરાજે સંકલિત કરેલ છે. જે સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ આવકારદાયક છે. આ તેનો પ્રથમ વિભાગ પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સદરહુ અંથના દરેક પાનામાં જેટલું પ્રાકૃત આવેલ છે તેટલું જ નોટ તરીકે શબ્દશઃ સંસ્કૃત જાયા સાથે આપેલ હોવાથી તેના વાંચકને બહુ સરલ પડે તેમ છે. શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાવેલ છે તેમજ તેની શુદ્ધિ માટે પણ કાળજી રાખેલ છે જે સાથે આપેલ શુદ્ધિપત્રથી માલુમ પડે છે.

૨ બીજો અંથ પ્રાકૃત કાશનો છે તેના પ્રણેતા શ્રીમાન્ મહાકવિ ધનપાળ પંડિત છે. આ અંથમાં પ્રથમ ૪૬ પેજ સુધી પ્રાકૃત શબ્દો અને સાથે એકો આપેલ છે અને દરેક પાનામાં કૃત નોટ તરીકે તેનો ગુજરાતી અર્થ આપેલો છે. ત્યારબાદ વધારે સરલતા માટે પા. ૪૭ થી ૧૬૪ સુધીમાં શબ્દાનુક્રમ તેના વ્યાકરણના સંકેતસુચન સાથે અક્ષર અનુક્રમ પ્રમાણે પ્રાકૃત અને સાથે તેનો સંસ્કૃત અને ગુજરાતી બંને ભાષામાં અર્થ આપેલ હોવાથી ખરેખર એ કાપ તૈયાર થવાથી પ્રાકૃતના અભ્યાસીઓ માટે એક યાવી સમાન છે. આપણી વિજયવતી જૈન ડોન્ટ્રેન્સમાં જે કાપ તૈયાર કરવા માટે ઘણા વખતથી વિચાર ચાલે છે તે અંથની થયેલી આ શરૂઆત બેઠા ખુશી થવા જેવું છે. બંને અંથો ખરીદવા લાયક છે. પરંતુ અમારે કહેવું પડે છે કે બંને અંથના પ્રમાણમાં તેની કિંમત ઘણી રાખેલી છે. જે પ્રમાણમાં ઓછી રાખવામાં આવે તો વધારે પ્રમાણમાં ફેલાવે થવા સાથે વધારે લાભ લેવાઈ શકે, પરંતુ પ્રાકૃત કાષના અંથની પ્રસ્તાવનામાં તેને માટે પ્રકાશક ખુલાસો આપેલ હોવાથી હવે પછી પ્રગટ થનારા અંથોની કિંમત યોગ્ય ઓછી રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે. દરેક અંથોની કિંમત ૧-૧૨-૦ મળવાનું ડોકાણું, પ્રસિદ્ધકર્તા-ભાવનગર.

નો-લાઇબ્રેરીનો એક શ્રૃંગાર અને નમુનારૂપ બનેલ છે. તે બાબતમાં વિશેષ પ્રશંસા નહિ કરતાં ફક્ત એટલું જ કહીએ છીએ કે, આવી બાબતમાં બાહ્ય અભ્યંતર બંને રીતે પૂર્ણ મનોરંજક અને અનુપમ પુસ્તક જૈન સાહિત્યમાં કે કોઈ પણ જૈન પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરનાર તરફથી એક પણ પ્રકટ થયેલ નથી. જેઓ પોતાના ઘર કે પુસ્તકાલયને સુશોભિત કરવા ઇચ્છતા હોય તેમજ એક મહાન જૈનાચાર્યના જગત કલ્યાણકારી જીવનની દર્શનીય ઝાંખી કરવા ઇચ્છતા હોય તેમણે આ પુસ્તક અવશ્ય ખરીદ કરવું.

કિંમત રૂ ૧-૦-૦ પોસ્ટ જુદું, જે પુસ્તક જોતાં તદ્દન નજીવી લાગશે. માત્ર થોડી નકલો જ શીલીકમાં છે. જેથી જેમણે ખરીદવું હોય તેમણે અમોને લખી મોકલવું. પાછળથી રૂ ૫ આપતા પણ મળશે નહીં અને પસ્તાવું પડશે.

નીચેના ગ્રંથો અમોને ભેટ મળ્યા છે જે ઉપકાર સહિત સ્વીકારવામાં આવે છે.

ભાવઆવશ્યક
જશમાની ગરખી,
જૈન સંસાર (માસીક)

પારેખ મોહનલાલ અમૃતલાલ.

રાજકોટ.

મેતેજર જૈન સંસાર

મુંબઈ

શ્રી રાધનપુર જૈન યુવક મંડળનો સં. ૧૯૭૧-૭૨ ની સાલનો ચતુર્થ રીપોર્ટ.

આ નામની સંસ્થાનો ચાર વર્ષ થયા રાધનપુરમાં જૈન યુવકોના પ્રયાસથી જન્મ થયો છે, ઉક્ત સંસ્થા તરફથી એક લાઇબ્રેરી હાલમાં નાના પાયા ઉપર ખોલવામાં આવેલ છે, અને સાથે પુસ્તક પ્રસિદ્ધિનું કાર્ય પણ શરૂ કરેલું છે. ધીમે પ્રયાસે દિવસાનુદિવસ આ સંસ્થાનું કાર્ય વધતું દેખાય છે. શરૂઆતમાં તે ખંત ચાલુ રહી લવિષ્યમાં તે ખાતાને નિભાવી રાખવા અને આગળ વધારવાની તેમના કાર્યવાહકોને ભક્ષામણ કરીએ છીએ. અમે તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રીસીમધરજિનસ્તવન (શ્રીમન્મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી ગણિ વિરચિત) પ્રસિદ્ધ કર્તાનું નામ અને મોકલનારના નામ સિવાય અમોને અભિપ્રાયાર્થે ભેટ મળેલ છે. બંને પ્રકારના નામ સિવાય અભિપ્રાય માટે મોકલવાનું પ્રયોજન શું હશે એ માલમ પડતું નથી. પરંતુ આ છાપેલ સ્તવનમાં કર્તા તરીકે શ્રીમન્મહોપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજી ગણિનું નામ આપેલ છે. પરંતુ ઉક્ત સ્તવન વાંચતા પ્રતિક્રમણ પારતાં ધર્માવહી ન પડિક્રમવી જોઈએ એવી હકીકત છે, જે ઉપાધ્યાયજી મહારાજના વિચાર હોય તેમ કોઈ રીતે સંભવતું નથી. તેમાં ગમે તે પ્રકારે પાછળથી દબાવ-ગીરી કોઈએ કરી હોય તેમ માલમ પડે છે. અથવા કોઈને બદલે કોઈનું નામ આપી દીધું હોય તેમ જણાય છે, આ કારણે કે ગમે તે ઇચ્છાથી પ્રસિદ્ધ કર્તાએ પોતાનું નામ કે રીત્યુ માટે પોતાનું નામ શુભ રાખ્યું હોય તો તે યોગ્ય નથી. ગમે તેમ હો પણ આવા સ્તવનો કે કૃતિઓ છાપાવતાં પહેલાં બહુ વિચારપૂર્વક ખાતરી કરી તે પ્રસિદ્ધ કરવાની જરૂર છે.

એક નવ સૂચના.

વિનંતિ પૂર્વક સર્વને જણાવવા રંગ લાઇએ છીએ કે સભા તરફથી ફેટલાક નવા પુસ્તકો હાલમાં પ્રસિદ્ધ કરવાના છે, જે ધારા મુજબ આ સભાના માનવંતા બંને વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવાના હોવાથી તેની બહાર બીજા હવે પછીના અંકમાં આપવામાં આવશે. બહોળી સંખ્યામાં ગ્રંથો છપાતા હોવાથી તેમજ આર્થિક બાબતમાં પણ ઉદાર દીક્ષથી ભેટ આપાતા હોવાથી આસક્તિમાં થયેલ લાઇફ મેમ્બરો (સુઝ બંધુઓ) ને તેમજ અમારા માસિકના વાચકોને વિદિત છે કે અત્યાર સુધીમાં ભેટ મળેલા પુસ્તકોનું એક નાનું પુસ્તકલય થયેલું હોવું જોઈએ, જે ગ્રંથોની સંખ્યા સુમારે ૭૫ છે.

બીજા બધાં કરતાં આ સંસ્થાએ લાઇફ મેમ્બરોને ગ્રંથો ભેટ આપવાનું ધોરણ ઘણું જ ઉદાર રાખ્યું છે જે સરખામણી કરવાથી કે રીપોર્ટ વાંચવાથી સમજી શકાય તેવું છે. વળી હાલમાં ઘણીજ બહોળી સંખ્યામાં ગ્રંથો ભેટ આપવાના હોવાથી તેમજ પ્રસિદ્ધ કરવાનો પ્રયાસ થતો હોવાથી અન્ય જૈન બંધુઓને આ સભામાં જોડા બંને તેમ જલદી લાઇફ મેમ્બર થઈને ધાર્મિક સાથે આર્થિક લાભ લેવા જેવું છે.

ઘણીજ થોડીક નકલો બાકી છે.

તૈયાર છે !

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે !

વિજ્ઞપ્તિ ત્રિવેણિ.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ)

(જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથ.)

આ અપૂર્વ ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનો હોઈને આવી બાતનું પુસ્તક જૈનસાહિત્યમાં તો શું પરંતુ સમગ્ર સંસ્કૃત સાહિત્યમાં પણ હજીસુધી પ્રગટ થયું નથી. ઇતિહાસિક દ્રષ્ટિએ આ ગ્રંથ ખરેખર મહત્વનો છે. તેમાં આવેલા વૃત્તાંત જૈન સમાજની તત્કાલિનસ્થિતિ-પર કેવું સરસ અજવાળું પાડે છે તે આ ગ્રંથનું અવલોકન કરે માલમ પડે તેવું છે.

આ ગ્રંથના સંપાદક શ્રીમાન્સુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ છે. આઠ ફોર્મના ગ્રંથ ઉપર ૧૨ ફોર્મની પ્રસ્તાવના લખી જૈન ઇતિહાસ ઉપર ઉક્ત મહાત્માએ સાઈ અજવાળું પાડેલું છે. કિંમત. (કપડાનું પુકું) રૂ. ૧-૦-૦ (સાદુબાઈડીંગ) રૂ. ૦-૧૪-૦ (અમારે ત્યાંથી મળશે.) પોસ્ટેજ જૂડું.

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શા. સવચંદ જગનલાલ ભાવનગર. બી. વ. લાઇફ મેમ્બર.

૨ શા. વીરચંદ જવાહર અમરેલી, પે. વ. વા. મેમ્બર.

૩ શાહ પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ કરાંચી. „

મુનિ મહારાજોને વિનંતિ.

શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ (સંસ્કૃત ગ્રંથ) જેકે ભેટ આપવાનો છે તે છપાઈ તૈયાર થવા આવેલ છે. એક માસ પછી પ્રસિદ્ધ થશે.